

ПРОВІДНИК

Благословить тебе Господь, Брате Невілл. Дуже радий повернутися до церкви сьогодні ввечері. Трошки захриплий. Досить-таки довге Послання цього ранку, та втім, я, звичайно ж, шасливий, що Його було викладено. І я насолодився Їм сам, викладаючи Його, і я сподіваюся, що й для вас було втіхою слухати Його.

² Не забудьте ж, завжди пам'ятайте це, що то є складові, які будують Христового слугу. Дивіться, по-перше — віра, потім — чеснота. І пам'ятайте, Святий Дух не може завершити Божу будівлю, доки усі ці складові не задіяні Духом. Розумієте? Незалежно від того, що ви чините, розумієте. Це є складові, які будують Тіло Христове, розумієте, ось ті складові. Отож, не забудьте цього, що першою ось *тут* стоїть ваша віра. Чеснота, пізнання, і так далі, мають бути додані до неї, доки не буде виявлено повного образу Христового, тоді Святий Дух сходить на це та запечатує це як одне Тіло. Все це повинно бути. Ось тому то, Ісус сказав: “За їхніми плодами ви пізнаєте їх.” Бачите, плід! Ви неспроможні приносити плід без того, щоб всі ці складові не зрошували його у вас. І тоді, коли все це займає місце світськості та—та богозневаги та всього іншого, ось тоді все невірство вигнане, тоді все світське минулося, тоді там вже нічого не залишилося, окрім нового створіння у Христі. І потім, до Ефесян 4:30 говориться: “Не засмучуйте Святого Духа Божого. Яким вас запечатано до дня вашого відкуплення.” Запечатано в Царство Боже! Так, не забудьте цього. Тримайте це у вашій пам'яті, спочатку необхідні всі *оці* складові. В такому разі ця печатка — це Дух Святий, Останній Камінь, який запечатує нас у Тіло. Добре.

³ У нас зараз є одне молитовне прохання за Сестру Літл, з Чікаго, її чоловік попав у автомобільну катастрофу і знаходиться просто на межі смерті, Сестра Літл. І Едіт Райт, наша сестричка звідси, яку ми знаємо вже дуже давно, вона зараз в дуже-дуже поганому стані, у себе вдома сьогодні, і вони хотіли сказати про це церкві, щоб ми всі разом могли помолитися за цю потребу. Тепер схилимо наші голови на хвилинку.

⁴ Наш любий, Небесний Батьку, ми збираємося (через віру) навколо Престолу Божого, і ми прохаємо про Божественну милість до цих прохань. Брат Літл, автокатастрофа, на межі смерті. Боже, допоможи йому. Нехай Дух Святий перебуватиме біля його ліжка та поверне його знову до нас, Господи. І Едіточка Райт ось там, я молю, Боже, щоб Дух Святий цього вечора перебував біля її ліжка та знову відновив їй її здоров'я. Даруй це, Батьку. Ти бо обіцяв все це, і ми віримо в це. І як ми розмірковували цього ранку, що відстань нічого не значить для

Тебе, Ти бо настільки ж великий на одній частині світу, як і на іншій, бо Ти всюдисутній, всемогутній та безкінечний. І ми молимо, Батьку, щоб Ти дарував ці прохання через Ім'я Ісуса Христа. Амінь.

5 Дуже щасливий бути тут цього вечора знову, дуже. І я знаю, що тут спекотно. Ці три зібрання поспіль, і це... Я знаю, що деяким з вас треба буде подолати відстань у п'ятьсот миль за час від теперішньої години до ранку. І, починаючи з післязавтра, я маю подолати дорогу у тисячу чотириста миль після цього. Тому то, тому я—я сподіваюся, що для всіх вас це був незабутній час. І цей час був незабутнім для мене, приїхати до вас. Єдине, про що ми зробили запит, дуже багато кому довелося залишитися назовні, бо тут недостатньо місця, нам не можна занадто ущільнювати проходи, це забороняється службою пожежної безпеки. Отож, ми тепер намагаємося набути трохи більшу церкву, щоб, коли ми збираємося, щоб в нас було достатньо місць для людей.

6 І тепер, будь-коли, вам завжди раді тут у цій skinії, де в нас нема ніякого віровчення, крім Христа, ніякого закону, крім любові, ніякої книги, крім Біблії. І тому... І нашим пастором тут є Брат Орман Невілл. І наша громада тут складається з багатьох людей, які збираються тут як міжденомінаційна skinія, куди ви приходите та поклоняєтеся Богові згідно того, як це диктується вашим власним сумлінням. Ми завжди раді вам. І тому приходьте, коли у вас є така можливість, ми завжди раді приймати вас.

7 І тепер, наступного разу, наскільки мені відомо, я буду з вами тоді, коли церкву буде закінчено. І я тоді хотів би, після *Періодів Церкви* ми хочемо підійти до семи останніх *Печаток*, і сім останніх *Печаток* у Книзі Об'явлення, навчати Цьому.

8 І ось, трапляється дуже багато випадків, що приїжджають хворі та стражденні, і під час цих зібрань, де необхідні видіння, і приходять на спеціальні приватні розмови. Якщо я ввійду в це, тоді я—я просто не зможу вловити різниці поміж ними, і, ви знаєте, мені після цього важко говорити. І кожному відомо, що на наших кампаніях зцілення, що звичайно проповідь бере на себе містер Бакстер або хтось інший, а я вже виходжу, щоб молитися за хворих, тому що це потребує досить-таки певного напруження зусиль. І я декілька хвилин тому молився за деяких людей, і потім я побачив тут одну маленьку дитину, яку лікарі... щось таке з її спиною, з самого народження. Вийшовши, я побачив, що вона сиділа там у гіпсовій пов'язці. Це дитя вже більше ніколи не буде калікою, з нею все буде гаразд. Авжеж, це так, розумієте. Так, я знаю це. Розумієте, я певен в цьому. Отож, ми хочемо мати нашу віру та вірити в Бога.

9 Кожен з вас, і багато хто з вас незнайомі зі мною, всі служителі і так далі. Якщо я не помилюся, це Брат Крейз. Так? Брате Крейз, я—я маю вибачитися перед вами, що не прибув туди

на те посвячення. Можливо, я приїду туди на зібрання у вихідні, це буде настільки ж добре. Гаразд? Там у Блумінгтоні. Чи все у вас добре? Гаразд. Мені здається, дехто з цих братів тут є служителями. Ви служитель? Так, добродію. Господь благословить вас. Хто з служителів присутній сьогодні тут в цьому приміщенні, підніміть вашу руку. Так, це справді непогано. Ми раді, що ви тут, справді дуже раді. Бог благословить вас!

¹⁰ Тепер, щоб ми могли закінчити дійсно рано, декому з них їхати до Джорджії, Теннесі, Нью-Йорку, повсюди, після сьогоднішнього вечора, від сьогодні. Отож, їдьте обережно. Якщо тебе хилить до сну, і не хочеш зупинитися в motelі, з'їжджай на бік дороги та й спи собі, доки. . . Ось як я роблю. Розумієте, просто з'їжджай набік та й спи. Ні в якому разі, ні в якому разі не їдь, коли ти сонний. Це небезпечно. І, пам'ятайте, то не ви, це той хлопець, за яким вам потрібно пильнувати. Розумієте? Ви знаєте, куди ви їдете, та ви не знаєте, куди він їде, тому—тому ви маєте пильнувати за тим приїздом. Отже, будьте певні, що ви увесь час напоготові, щоб пильнувати за цим.

¹¹ Ось, я хочу сьогодні прочитати одне місце з Писання, яке міститься у Євангелії Св. Івана. Ось, ці невеличкі місця Писання, які ми прочитуємо та на які посилаємося, повинні служити нам за основу того, що ми намагаємося сказати. І завжди, я жодного разу, наскільки я пам'ятаю, не виходив за катедру для того, щоб намагатися сказати щось лише заради того, щоб сказати. Я завжди стараюся чекати, пильнувати, досліджувати, молитися, поки я не відчую, що в мене є щось таке, що допоможе людям. Якщо я неспроможний допомогти, тоді мені взагалі нічого тут стояти, розумієте. Стоїш — старайся допомогти! І цього вечора, звичайно, більша частина нашого зібрання вже роз'їхалася після ранкового зібрання, і їм потрібно було їхати додому, багато кому з них. Але, цього вечора, я сказав вам, якщо ви залишитеся, ми постараємося мати розмову приблизно на сорок п'ять хвилин про щось таке, що, я сподіваюся, допоможе нам. І тепер за основу ми візьмемо ось зі Св. Івана, 16-ий розділ, і давайте розпочнемо з—з 7-го вірша 16-го розділу, і читатимемо до—до 15-го вірша.

Кажу вам, однак, правду: Ліпше для вас, щоб Я відійшов; бо коли Я не відійду, Утішитель до вас не прийде; якщо ж відійду — пришлю Його до вас.

І коли Він прийде, то Він виявить світові про гріх, про правду і про суд.

Щодо гріха — що не вірують в Мене;

Щодо правди — бо Я йду до Батька Мого, і ви вже більше Мене не побачите;

Щодо суду — бо князя цього світу вже засуджено.

Ще багато чого Я маю сказати вам, та ви тепер не можете знести.

А коли прийде Він, той Дух правди, Він вас допровадить до цілої правди; бо Він не буде казати Сам від Себе, але що тільки Він почує — те й казатиме, і що має настати — Він звістить вам.

Бо, Він прославить Мене, бо Він візьме з того, що належить Мені, та й вам сповістить.

Усе, що має—має Батько — то Моє; тому то й сказав Я, що Він візьме з того, що належить Мені, та й сповістить це вам.

¹² Ось у цьому 13-му вірші: “А коли прийде Він, той Дух Правди, Він вас допровадить до цілої Правди. Коли Дух Правди прийде, Він вас допровадить до цілої Правди.” Що є Правдою? Слово. “Бо Він говоритиме, Він не говоритиме Сам від Себе; але що Він почує, те Він і говоритиме. Що Він почує, те Він і говоритиме.” Іншими словами, Він буде Тим, хто усе відкриє, розумієте. І 4-ий розділ Євреям, Біблія сказала, що “Боже Слово гостріше, діяльніше за меча обосічного. Розпізнавач думок розуму, серця.” Бачите — “Що Він почує — те Він і казатиме, і що має настати — Він звістить вам.” Бачите? Хто виконає це? Святий Дух, Який прийде в Ім’я Господа Ісуса.

¹³ І я хотів би зайняти ці наступні декілька хвилин, щоб звернути вашу увагу на слово “провідник,” *Провідник*. Вам відомо, в мене є досить-таки певний досвід в лісах. Провідник, той, хто показує вам навколишню місцевість. Вам необхідно мати провідника, коли ви не знаєте, куди ви йдете. І мавши справу з полюванням, та по всьому світу, в мене була можливість зустрічати провідників. Та й я сам є провідником, в Колорадо, бо знаю цю місцевість, пасовиська та все таке інше, я можу бути провідником в Колорадо.

¹⁴ Отож, провідник повинен знати дорогу. Він повинен знати, куди він іде і що він робить, і як подбати про вас в дорозі. Розумієте? Він має пильнувати за тим, щоб ви не загубилися. Провідник — це вибрана людина. Штат добирає цю людину, якщо вона є провідником. І ось, збираючися в подорож у дику місцевість, де раніше, можливо, вам не доводилося бувати, недобре для вас іти без нього. Широ кажучи, в деякі місця ви взагалі не зможете піти без нього, наприклад, у Канаді. Провідник повинен підписати твою ліцензію інспекторові по охороні дичини. Він повинен сам особисто поставити підпис, і він відповідає за тебе. Коли з тобою щось станеться, він за це відповідатиме. Він повинен піклуватися про тебе. Він повинен пильнувати, щоб ти не заблукав. Він має бути певен, що він не пошле тебе кудись, звідки ти не знайдеш дороги назад. І якщо ти справді заблукаєш, він повинен настільки добре знати цю місцевість, щоб він міг в будь-який час вивести тебе. Він повинен знати все це, інакше він не може бути провідником, він не може бути кваліфікований як провідник.

15 Для всього цього, іноді вам необхідно призначити на зустріч, заздалегідь подзвонити і домовитися, забронювати місце, щоб вас узяли. І якщо ваш. . . Іноді він цілком зайнятий, і він не може взяти вас, вам доводиться відкладати це на деякий час, щодо—щодо земного провідника. Але вам ніколи не доведеться такого робити щодо Божого Провідника, Він завжди наготові, завжди наготові.

16 Отже, якщо ви відповідно не підготуєтеся, і ви розраховуєте здійснити подорож у дику місцевість, де ви ніколи не бували раніше, ви можете заблукати та загинути. У вас є один відсоток ймовірності того, що ви виберетеся з цих хащів, тобто, якщо там не дуже густі хащі, у вас може бути лише один відсоток ймовірності того, що ви виберетеся звідти самі. Але якщо це непролазні хащі, на велику відстань, у вас взагалі нема ніяких шансів вибратися звідти. Ніяким способом цього вже не зробити, тому що ви бачите, що кружляєте дорогою смерті, і тоді вже ви—з вами все закінчено, тоді вам кінець. Ось так, і ви загинете, якщо у вас нема провідника, який знає цю місцевість і знає, як вийти звідти.

17 Багато хто з вас знайомі з тією статтею, яку ви читали минулого року, у Тусоні, Арізона, ті бойскауті. Однак, вони були навчені, щоб знати, як подбати про себе, вони були бойскаутами. І вони були не просто скаутами-новачками, вони були справжніми скаутами. І вони відправилися в похід у гори, і почалася снігова заметіль, природа перемінила свою позицію. І коли вони побачили, що заблукали, і всі з них загинули, тому що вони. . . щось інше, події вийшли за межі звичайного розкладу, вони не знали, як вибратися звідти. Бачите? І я забув, скільки саме хлопців там було, які загинули на тій горі, хоч у них там були і гелікоптери і Міліція і Національна Гвардія і допомога добровольців і все інше. Але вони загубилися, ніхто не знав, де вони. І вони не змогли подбати про себе. Вони всі загинули в снігах, бо вони не знали, чи вони йдуть на схід, на північ, на захід чи на південь, вгору чи вниз, або як це було, все здавалося однаковим.

18 Отже, провідник знає, де він, незалежно від погоди. Він—він навчений робити це. Він усвідомлює, що він робить. Йому все знайоме. Він знає, як все виглядає, отож він може опинитися в темряві і все одно відчувати щось певне.

19 Наприклад, у провідника є один старий спосіб. Ви знаєте, якщо вам видно зірки, то будь-хто може сказати, куди ви йдете, якщо ви пильнуватимете за зірками. І ви завжди хочете пильнувати за однією правдивою зіркою. Є тільки одна правдива зірка — це Полярна Зірка. Розумієте, лише одна, вона залишається на одному й тому самому місці. Це символізує Христа, того ж самого вчора, сьогодні та навіки. Інші можуть відхилятися, але Він залишається тим же самим. Церкви, можливо, потягнуть вас в *цей* бік, або хтось потягне вас в *той* бік; але тільки не Він, Він завжди той самий.

20 І ось, якщо ви не бачите цієї Полярної Зірки, і хмарно, тоді, якщо ви звернете увагу, якщо це вдень, і ви заблукали, якщо ви придивитися до дерев. У дерева завжди, мох завжди росте з північного боку дерева, тому що південний бік дерева завжди більше зігрівається сонцем, аніж північний. Але що як вже темно, і вам не видно моху? Якщо ви заплющите очі і відженете від себе всі інші думки, заплющите свої очі і знайдете якесь дерево з гладенькою корою, обхопите це дерево руками ось *так*, поки ваші пальці не зустрінуться, і потім почнете дуже повільно рухатися навколо цього дерева. І коли ви намацаєте таке місце, де кора досить груба, потріскана — це північний бік (вітри), і ви зможете визначити, в який бік ви прямуєте, на північ чи на південь. І цей спосіб, о-о, є так багато всього, але для цього потрібні провідники, щоб знати, як все це робити. Якось просто пересічна людина опиниться там і скаже: “Я не відчуваю ніякої різниці.” Бачите? Бачите, ви маєте бути навчені для такого провідництва.

21 І ці хлопці, без усякого сумніву, вони були добрими скаутами, вони, мабуть, вміли зав’язувати вузли, вони, мабуть, вміли викресувати вогонь з каменю, і подібне до того. Але щоб знати шлях, як вам вибратися звідти, ось це вже справді щось! Вони, вони не знали дороги назад, ось тому вони всі й загинули, бо вони не взяли з собою провідника.

22 Один легковажний татко, два роки тому, в Колорадо, ох, він пішов у гори, він взяв з собою малого хлопчика, щось близько шести-семи років. Він збирався взяти його з собою на своє перше полювання на оленів. Отож, вони піднялися високо на гору, і маленький хлопчик сказав своєму таткові: “Я втомився.”

23 “Залізай мені на спину. Ми ще недостатньо високо, олені знаходяться іще вище.” Цей чоловік ліз далі, далі і далі, аж поки він не дістався. . . Він не знав, він був міським жителем. Він нічого не знав про те, як треба полювати або куди йти. Кожен, хто знає хоч щось про дику місцевість, знає, що оленів нема там, де високо. Вони не йдуть туди. Там угорі мешкають кози, але не олені. Вони живуть внизу, там, де вони можуть пастися, вони повинні жити там, де є що їсти. І, ось, але цей чоловік думав собі: “Якщо я видряпаюся високо вгору у скелі, кудись туди вгору, я знайду великого оленя.” Він побачив якусь фотографію, де кілька з них стояло на—стояло на скелі, і йому здавалося, що саме там він його і знайде. Не звертайте уваги на те, що там пишуть ті часописи, о-о, просто страх, вам маритимуться нічні жахи! Це, єдине, що потрібно було зробити — це взяти туди провідника, щоб ви знали, де ви.

24 І той батько, раптом там почався дощ, один з тих дощів, які приходять несподівано. І цей чоловік полював допізна, аж поки не стемніло, і він не зміг знайти дороги назад. І. . . потім на верхівці гір подули вітри, і він почав квапитися, і це. . .

25 Вам необхідно знати, як вижити, якщо ви попалися. Ось це іще одне — знати, як вижити! Я залізав на дерева та злізав з них, і

залівав на дерева та злізав з них, вгору та вниз, щоб залишитися живим. Я продирався крізь сніг, коли товщина його була чотири фути, розламував якийсь пень та складав. І настільки голодний, що я ледве тримався на ногах! І розламував ті старі колоди та розпалював їх, щоб вони розгорілися та розтопили снігове покриття. І потім близько першої години ночі, другої години, відгортав головошки та лягав на ту теплу землю, щоб залишитися живим. І вам необхідно знати, як все це робити.

²⁶ А цей чоловік не знав, що він робив, поряд з ним не було нікого, хто міг би дати йому якусь пораду. І він тримав свого власного маленького синочка біля своїх грудей, доки той не замерз та не помер. Легковажність! Якби він просто взяв з собою провідника, той міг би вивести його з тієї гори незалежно від того, яка там була година, розумієте. Але він чекав, поки не стемніло, а тоді він вже нічого навколо не бачив.

²⁷ Ось у чому проблема з Християнами сьогодні. Вони вичікують, поки все навкруги не вкриє темрява, і аж тоді ви усвідомлюєте, що ви залишилися без Провідника. Без Провідника!

²⁸ О-о, чи доводилося вам коли-небудь бачити людину, яка заблукала? Чи доводилося кому-небудь знаходити людину, яка заблукала? Це найжалюгідніше видовище, яке взагалі можна побачити. Коли людина губиться, вона дичавіє. Вона не усвідомлює, що вона робить. Ми одного разу знайшли людину, одного хлопця, і він заблукав у лісі, і він думав. . . Він був хазяїном ранчо, але він попав у незнайому місцевість і він заблукав, він безпорадно кружляв. І коли через три дні його знайшли, він бігав неначе дикун, волав не своїм голосом. Його губи були геть покусані, і він десь покинув свою рушницю, і він не знав, що робити. І коли його власний брат, коли. . . Його довелося спіймати та зв'язати. Коли його власний брат прийшов до нього, він накинувся на нього неначе звір, намагався покусати його, він не усвідомлював, де він знаходився. Чому? Він заблукав. А коли людина заблукала, вона опиняється в стані збентеження. І вона не усвідомлює, що вона в такому стані, бо саме те, що вона заблукала, насилає на неї цей гарячковий переляк, і вона не знає, де вона знаходиться і як вона поводитьсь.

²⁹ Отак воно є, коли людина заблукала від Бога! Вона чинитиме те, що вона звичайно не вчинила б. Вона чинитиме таке, що—що взагалі не піддається людському розумінню. Людина, яка заблукала від Бога, церква, яка заблукала від Бога, церква, яка відступила від Бога, відійшла від принципів Божої Біблії, чинитиме таке, що іноді, що ви не чекатимете побачити таке у церкві живого Бога. Вони набуватимуть собі гроші шахрайською грою, грою в лотерею, азартні ігри, через усе, що тільки здатні зробити. Вони навчатимуть чому завгодно, дозволятимуть робити що завгодно, плескатимуть по плечу того, хто багато дає церкві грошей, і все таке інше подібне до цього, їм це сходитиме з рук. Це так. Призначають у раду дияконів, які були одружені чотири

або п'ять разів, лише для того, щоб якось владнати, звести кінці з кінцями. Єдиний кінець, який ви повинні звести — це ваш обов'язок перед Богом. Стій та кажи Правду! Загублена, загублена людина знаходиться у стані збентеження, вона божевільна.

³⁰ У провідника є розуміння, як іти і що робити. Бог у... Бог завжди посилав Своему народові провідника. Бог ніколи не підводив. Він посилає провідника, але ви маєте прийняти цього провідника. Розумієте? Ви повинні вірити цьому. Ви повинні йти тим шляхом, яким він наказує. Якщо ви опиняєтеся у дикій місцевості, і ваш провідник каже: “Ми підемо ось *цим* шляхом,” — а ви все ж таки думаєте, що ви підете ось *тим* шляхом, ви заблукаєте. В такому разі, коли ви... Бог посилає нам провідника, щоб вести нас, ми повинні йти за цим провідником. Немає значення, що ми там думаємо, що там видається розважливим, а що видається безглуздом, не нам це визначати, це вже справа провідника.

³¹ Бог, у Старому Заповіті, посилав пророків. Вони були провідниками, бо до пророка приходило Слово Господа. Вони були провідниками. Вони навчали народ, як ми вже говорили про це минулого вечора, про Ісаю та Уззію. Вони були навчені, і вони навчали народ та вели їх. І ось, Бог завжди посилав Своїх провідників, ніколи не було такого, щоб Він обходився без провідника, упродовж всіх періодів. У Бога завжди був хтось такий, хто представляв Його на цій землі, у всіх періодах.

³² І от, інколи вони відходили від провідника, “збивалися з дороги,” як ми називаємо це. Коли Ісус перебував тут на землі, хіба ви не пам'ятаєте, що Ісус сказав до фарисеїв: “Ви сліпі провідники”? Сліпі провідники, сліпі щодо духовних речей. Розумієте? Ось, їхнім обов'язком було бути провідниками, провідниками до людей, що вели людей до спасіння. Але Ісус сказав: “Ви сліпі!” І Він сказав: “Не чіпайте їх, бо якщо сліпець вестиме сліпця, то хіба не впадуть вони обидва до ями?” Сліпі поводитарі! О-о, наскільки цей світ занечищений цим — сліпим провідництвом. Він не хоче, щоб ти покладався на своє власне розуміння. Бог не хоче, щоб ти покладався на своє власне розуміння або свої думки, або взагалі на якісь штучні роздумування.

³³ Бог посилає Провідника, і Бог хоче, щоб ви пам'ятали, що це і є Його призначений Провідник. І ми повинні пам'ятати Його. Ось тут Він говорить, Ісус сказав: “Я не покину вас, але Я вблагаю Батька, і Він пошле вам іншого Утішителя.” І цей Утішитель, коли Він повинен був прийти, повинен був допровадити нас до цілої Правди. А Правдою є Боже Слово, і Слово є Христос, “Я — Дорога і Правда і Життя.” Він є цим Словом, “Споконвіку було Слово, і Слово в Бога було, і Бог було Слово. І Слово стало тілом і перебувало серед нас.” В такому разі, якщо ми йдемо за справжнім правдивим Провідником, за Святим Духом, Він мав

розповісти нам те, що Він бачив, що Він чув, і Він мав сповістити нам все те, що повинно статися. Амінь. Ось так. Він сповістить вам все те, що має статися.

34 І коли церкви сьогодні відкидають Це, як же нам тоді взагалі чекати відходу на Небо? Коли нам було послано Святого Духа як Провідника, а ми приймаємо якогось кардинала, якогось єпископа, якогось генерального наглядача, або когось подібного до них, щоб вести нас, коли нам було дано Святого Духа, щоб вести нас.

35 І Дух Святий завжди говорить зі Слова. “Ще багато чого маю вам Я сказати, але ви тепер неспроможні цього зрозуміти, та коли прийде Він, Він допровадить вас до Цього.” Це і є причиною приходу Печаток. При закінченні Сьомої Печатки таємницю Божу має бути завершено, щоб знати, Хто є Бог, ким Він є, як Він живе, Його природу, Його Сутність. Ваш обов’язок — пройти увесь шлях ось *сюди* до того часу, розумієте, привести нас до повного образу синів та дочок Божих, Церква, яка оми́та у Крові Христовій, яку набуто не за гроші, заплачено Кров’ю Ісуса Христа.

36 Ось так, Провідник, і Він є Провідник, передбачений Богом. Ось, ми мандруємо по пустелі і ми йдемо кудись, і ми не можемо обійтися без цього Провідника. І нехай тільки хтось насмілиться замінити якимось іншим провідником! Якщо ви робите так, він зіб’є вас зі шляху. Цей Провідник знає шлях! Він знає кожен дюйм цього шляху. Йому відома кожна думка у вашому серці. Він знає кожного з присутніх тут. Йому відомо, хто ти, і що ти вчинив, і все інше про тебе. Він — Божий Провідник, Святий Дух, і відкриє все тобі і розповість тобі все те, що Він почув, може точно повторити твої слова і скаже, що ти говорив. Амінь. Розповість тобі, чим ти був, що в тебе є, куди ти йдеш. Провідник, правдивий Провідник, і Він допровадить тебе до цілої Правди, а Правдою є Його Слово.

37 Ось, Святий Дух ніколи не зробить, не скаже “амінь” на якесь штучне віровчення. Він відзначить словом “амінь” тільки Боже Слово, тому що Воно є таким. Ніяким іншим шляхом Святий Дух вас не поведе. І ось, дивовижним є те, що всі ми, всі наші великі деномінації та інші, ми стверджуємо, що кожен ведений Святим Духом, і у всьому настільки відрізняємося, наскільки відрізняються день і ніч.

38 Та коли Павло, цей фарисей, який прийняв Святого Духа, коли Ананія охрестив його, і він подався до Аравії і три роки навчався, повернувся назад і на протязі чотирнадцяти років взагалі ні про що не радився з церквою, та коли він прийшов та зустрівся з Петром, головою Єрусалимської церкви, їхні погляди щодо Науки повністю співпали. Чому? Той самий Святий Дух! Там, де Петро хрестив у Ім’я Ісуса Христа, Павло чинив те ж саме, хоча ніхто йому про це не говорив. Там, де Петро навчав

хрищенню Святим Духом та освяченню і так далі; Павло чинив те ж саме, не радячися з церквою, тому що То був той же самий Провідник. В такому разі як нам бути сьогодні, коли люди відкидають оці Правди? Коли Петро навчав тому, що він робив, щодо того, як саме належало впорядкувати церкву, у Павла була така ж сама Наука, бо в них був той самий Провідник.

³⁹ Цей Провідник ні в якому разі не поведе одного ось *цим* шляхом, а іншого ось *тим* шляхом, і не пошле одного на схід, а іншого на захід. Він триматиме вас разом. І якщо ми просто дозволимо Святому Духові тримати нас разом, ми будемо одно. Якщо—якщо ми тільки не дозволимо дияволу зіштовхнути нас на неправильний шлях, у нас буде одне серце, один розум, узгодженість, одним Духом, Святим Духом, Божий Провідник, який допровадить нас до цілої Правди. Саме так. Але ви маєте йти за вашим Провідником. Так, добродію.

⁴⁰ Погляньте на Никодима, йому потрібен був Провідник, хоч він і був кмітливим мужем. Він був учителем, йому було приблизно вісімдесят років. Він був одним з фарисеїв, або—або Синедріону, Ради, Асоціації Служителів. Серед їхніх мужів він був одним з найвизначніших, вчитель у Ізраїлі, наставник. Уявіть собі — вчитель-наставник! Авжеж, він знав закони, та коли справа дійшла до народження згори, йому потрібен був Провідник. Він прагнув цього. Він знав, що там мало бути щось інше. Його звернення до Христа тієї ночі підтвердило це. Воно підтвердило також і ось що — почуття решти з них, але ні в кого з них не було тієї—тієї сміливості, яка була в нього. Серед них не було нікого, хто спромігся б прийти туди та зробити те, що зробив він. Ви знаєте, люди засуджують Никодима за те, що він прийшов уночі. Він прийшов туди. Він прибув. Я знаю, що деякі люди навіть і не зрушать з місця, чи то вдень чи вночі. Але він прийшов туди, і йому потрібен був Провідник, і він сказав: “Наставнику, ми, — від Синедріону, — ми знаємо, що Ти — Вчитель, який прийшов від Бога.” Звідки він дізнався про це? Його було підтверджено. Бачите, він бажав дізнатися, що означало це нове народження, і він пішов саме до Того, до кого треба, тому що Бог підтвердив, що Цей був Його Провідником — Ісус. Дивіться, що він сказав: “Наставнику, ми знаємо, що Ти — Вчитель, який прийшов від Бога, бо ніхто не може учинити таких чуд, які чиниш Ти, якщо Бог не буде з ним.”

⁴¹ Це було підтвердженням того, що там у Ньому перебував живий Бог. Те, про що Він свідкував: “То не Я чиню все це; то Мій Батько, що перебуває в Мені. Поправді Я кажу вам, Син нічого не може робити Сам від Себе; тільки те, що Він бачить, що робить Батько, те так само й Син робить. Батько працює, і Я працюю аж досі.” Іншими словами, Бог виявляв Йому, що треба робити, і Він йшов та просто виконував це. Він не чинив нічого, доки Бог не наказував Йому цього чинити. Амінь. Ось як все було насправді. Якби ми просто рухалися і чекали, доки Дух не зрушить нас на

виконання цього! Оце і все. І тоді бути настільки повністю зануреним у Христа, що Йому не доведеться підштовхувати тебе, подібно до того, як Він робив це зі мною, та лише один знак з Його боку, і ти вже готовий, і ніщо тебе не зупинить, бо ти знаєш, що то є Божа воля.

⁴² Йому потрібен був Провідник. І Він був підтвердженням Провідником. Він міг бути ведений цим Провідником, бо він знав, що цей Провідник був Богонадхненним. Він знав, що традиції, яким він служив, можливо, фарисей, саддукеї та щось іще, він вже так довго служив тим віровченням і бачив, що нічого не відбувалося. Аж ось на сцену зійшов Муж, який говорить, що Він є обіцяний Біблійний Месія. Потім Він іде і чинить справжні діла Божі. Ісус промовив: “Якщо Я не чиню справ Мого Батька, то не вірте Мені. Та коли ви не можете вірити Мені, вірте самим тим справам, які Я чиню, бо вони свідчать про Мене.”

⁴³ Тоді, недивно, що Никодим міг сказати: “Наставнику, ми знаємо, що Ти — Учитель, який прийшов від Бога, бо ніхто з людей не може вчинити того, що чиниш Ти, якщо Бог не буде з Ним.” Бачите, йому потрібен був Провідник, хоч він сам і був наставником всього цього. Він був наставником своєї церкви. В нього був певний сан, і він посадав—він посадав значні посади, і він був визначною людиною; без усякого сумніву, пошана з боку всіх людей країни. Та коли справа дійшла до народження згори, йому потрібен був Провідник! Так само й ми, так, нам потрібен був Провідник.

⁴⁴ Корнилій, він був визначною людиною, шанованою людиною. Він будував церкви. Він поважав юдеїв, бо він знав, що їхня релігія була правдивою. І він давав милостиню, і він щодня молився, та коли прийшов Святий Дух (до церкви було додане Щось), йому потрібен був Провідник. Бог послав йому Святого Духа. Він послав Його в особі Петра — “Та коли Петро ще говорив ці Слова, Дух Святий злинув на нього.” [Порожнє місце на плівці—Ред.] Бог застосував Провідника через Петра. Він задіяв Його, бо Він провадив Корнилія по правильній дорозі. І в той час, як він ще говорив, Святий Дух злинув на тих поган. Тоді він сказав: “Чи може хто заборонити їм хреститися водою?” Бачите, це все ще говорить Провідник, а не Петро. Бо то була група євреїв. . . тобто поган, “нечистих, брудних” для нього, і він навіть не хотів іти. Але Провідник сказав: “Я посилаю тебе.” Коли Провідник має цілковитий контроль, коли ти дозволяєш Йому вести тебе, ти робиш те, що ти і не думав робити. О-о, наскільки це чудово — бути веденим Святим Духом. Він є Провідником. Добре. Він промовляв до Петра та сказав йому, що той повинен був робити. Потім, коли вони всі прийняли Святого Духа, він сказав: “Ми не можемо заборонити хреститися водою, коли бачимо, що вони, так само, як і ми при початку, прийняли Святого Духа.” І вони охрестили їх в Ім’я Господа Ісуса. Ось, хто скерував його зробити це? Провідник, який перебував у ньому. Хіба не сказав був їм Ісус:

“Не турбуйтеся задалегідь про те, що вам говорити, бо то не ви самі промовлятимете; то Батько, який перебуває у вас, Він промовлятиме”? Амінь.

45 Скопец, що їхав з Єрусалиму. І в той час на світі у Бога був Провідник — Святий Дух, і в Нього там був чоловік, який був наповнений цим Провідником. Він навіть не був проповідником, він був ніби як диякон. І він був там, уздоровляючи хворих та виганяючи демонів та спричинивши велике заворушення, велика радість була в тому місті. Навколо нього зібралися сотні людей, і Провідник сказав: “Цього досить, тепер пішли іншим шляхом.” Він не сперечався зі своїм Провідником.

46 Ніколи не перечте Слову вашого Провідника. Крокуйте за Ним. Якщо ви не станете цього робити — ви заблукаєте. І, пам’ятайте, коли ви залишаєте Його, ви прямуєте вашим власним шляхом, тому ми хочемо триматися ближче до цього Провідника.

47 Отож, на шляху, Він сказав: “А тепер залиши ось цей натовп, Пилипе, та іди у пустелю, де нікого нема. Але Я посилаю тебе туди, і там буде хтось, коли Я перенесу тебе туди.” І ось, їде одинокий скопец, він був значною людиною при цариці, там у Етіопії. Отож, він їхав, читаючи Книгу Ісаї. І Провідник сказав: “Підійди-но ближче до колісницьі.”

І він сказав: “Чи ти розумієш те, що ти читаєш?”

48 Він сказав: “Як же можу я зрозуміти, коли нікому мене наставити?” О-о, оце так! Але у Пилипа був Провідник. Амінь. І він розпочав з цього ж місця Писання та проповідував йому Христа. Амінь. Провідник! Не розповідав йому якесь віровчення, він розповів йому про Провідника — Христа! І він охристив його там у воді. Авжеж, саме так і було. О-о, як це мені подобається!

49 Коли Ізраїль залишив Єгипет заради обіцяної країни, Книга Вихід 13:21, Бог знав, що вони ніколи раніше не ходили цим шляхом. Там було лише сорок миль, та все ж таки їм потрібен був хтось такий, хто б ішов разом з ними. Вони б збилися зі шляху. Отож Він, Бог, послав їм Провідника. Книга Вихід 13:21, щось подібне до цього: “Я посилаю Свого Ангела перед вами, Полум’яний Стовп, щоб оберігати вас у дорозі,” — щоб провадити їх до цієї обіцяної країни. І Ізраїлеві діти йшли за тим Провідником, Полум’яним Стовпом (вночі), Хмарою — вдень. Коли Він зупинявся — вони зупинялися. Коли Він вирушав — вони вирушали. І коли Він підвів їх аж до тієї країни, і вони виявилися недостойними увійти туди, Він знову повів їх назад до пустелі. Він не міг йти з ними.

50 Ось у чому справа з сьогоднішньою церквою. Без сумніву, сьогодні це лише тільки Боже довготерпіння, подібно до того, як це було за днів Ноя, церква вже дісталася до мети, якби вона просто виправилася та впорядкувалася належним чином. Але Йому доводиться водити нас навколо, навколо та навколо.

⁵¹ Ізраїль зовсім не знав, коли вони там голосно вигукували, споглядаючи мертвих єгипетських вояків, потоплених коней, фараонові колесниці, перевернені догори дном, перемога дісталася їм. Мойсей в Дусі, співали в Дусі, Маріам танцювала в Дусі, і Ізраїлеві дочки бігали туди й сюди по берегу, вигукуючи та танцюючи, від молока та меду їх відділяло лише кілька днів дороги. Вони і гадки не мали, що відстань складала сорок років, бо вони почали нарікати на Бога та на Провідника.

⁵² І ми бачимо себе самих у тому ж стані. Після цього я їду до Шрівпорту. І Святий Дух злинув на День Подяки, п'ятдесят років тому, у—у Луїзіані, на День Подяки. Як впала церква з того часу! Чи усвідомлюєте ви, що Римська Католицька церква при своєму початку була п'ятидесятницькою церквою? Це правда. Саме так. То була п'ятидесятницька церква, але пихаті сановники почали входити та замінювати Божі Писання на свої традиції, додавати до Цього догми та інше. І погляньте, що в них тепер, у всьому цьому нема анічогісінько з Писання. Вони замінили одне чимось іншим, шматок хліба замість Святого Духа. Занурення вони замінили окропленням. “Господь Ісус Христос” вони замінили на “Отець, Син і Дух Святий.” Всі ці величні Божі об'явлення, які були нам дані, вони замінили, і зараз вони знаходяться далеко, дуже далеко, далеко збочивши від Біблійної Науки.

⁵³ І П'ятидесятниця зійшла в Луїзіані, п'ятдесят років тому, та якщо це простойть іще двісті років, це зайде іще далі, аніж Католицька церква, якщо це продовжуватиме й далі так падати, як це відбувається з ними останні п'ятдесят років, бо вони безперервно, ввесь час щось до цього додають. Вже нема старомодних проповідників. Вуличні зібрання, ви вже не почувєте про них. Все, що в нас тепер є — це додана до цього купа Голівуду, обстрижені жіночки в шортах, розмальовані, та все таке інше, називають себе Християнами. Якийсь Ріккі з гітарою, бігає туди й сюди по сцені, і жінки, вдягнені в такі тісні сукні, неначе...просто як необчищена ковбаса у шкуринці, майже, трясуться на платформі, бігають туди й сюди по платформі, танцюють з сережками у вухах, і одна з цих нових зачісок першої леді, потім ще й називають себе Християнством.

⁵⁴ Що нам потрібно — це старомодна, послана Богом, пекуча релігія, яка випече з церкви цю світськість геть. Нам потрібно повернутися до Святого Духу та вогню, назад до того, що випалить геть усе сміття, поверне старомодне проповідування, піднесе Небеса та розжарить пекло, рівна, як ствол рушниці. Нам потрібне саме таке проповідування. Та спробуй зробити це сьогодні, твоє зібрання проголосує за твоє виключення.

⁵⁵ Іноді хороших проповідників збиває зі шляху їхнє зібрання. Ось чому в мене нема деномінації. В мене є одна-єдина штаб-квартира, яка на Небесах. Куди б Він мене не післав, я піду. Що б Він не говорив, те і я говоритиму. Ми не хочемо ніякої

деномінації. Як тільки ця церква стане розводитися про деномінацію, ви одразу ж залишитеся без пастора. Я не стану тинятися біля цього, ані на п'ять хвилин. Кожна церква, яка деномінозувалася, прийшла до занепаду, і покажіть мені таку, з якою цього не сталося, і покажіть мені таку, яка б знову піднялася. Святого Духа послано, щоб вести церкву, не якась група людей. Святий Дух цілковито мудрий. Люди ж стають пихатими, байдужими.

56 Бог сказав їм, що Він пошле їм Провідника, Він провадитиме їх цим шляхом. І доки вони крокували за тим Полум'яним Стовпом, з ними було все гаразд. Він допровадив їх до воріт обіцяної країни, і ось саме до того моменту Він і повинен був іти. Потім Ісус Навин, той могутній вояк, пам'ятає той день, коли він сказав їм: “Освятіться, через три дні Бог розкриє Йордан ось тут, і ми перетнемо його”? Погляньте-но, що він сказав (мені це подобається) у Писанні, він сказав: “Стійте просто за Ковчегом, бо ви ніколи раніше не ходили цією дорогою.”

57 Що було Ковчегом? Слово. Не ходіть тепер вашими деномінаційними маршрутами, стійте просто за Словом, бо вам ніколи раніше не доводилося ходити цією дорогою. І, брате, якщо взагалі був такий час, коли Християнській церкві необхідно було перевірити себе — це просто тепер. Ми зараз знаходимося просто там, де вже просто зараз відбувається велике зібрання в Римі, всі розбіжності позагладжувано, конфедерація церков, коли всі ці деномінації зібрані разом, щоб створити образ звірини, саме так, як каже Біблія. І вам відомо, що ми сказали цього ранку в Посланнях. І ось де ми, все стоїть просто при дверях, а люди все ж таки йдуть за віровченням. Ви краще стійте за Словом! Слово переведе вас, бо Слово є Христос, Христос є Бог, а Бог є Святий Дух.

58 Стій просто за Словом! О-о, так, добродію! Стій разом з цим Провідником. Стій просто за Ним. Не забігай наперед Його, стій просто за Ним. Нехай Він веде тебе, а не ти Його. Нехай Він іде.

59 Ісус Навин промовив: “Ось, ви ніколи не ходили раніше цим шляхом, ви нічого не знаєте про цю дорогу.”

60 Ось у чому сьогоднішня проблема. Вам не потрібно ніякого провідника, щоб провадити вас широким шляхом. О-о, ви знаєте там всі завулки та все інше. Вам відомий увесь шлях до гріха. Нема ніяких. . . О-о, ви вже довго блукали. Не потрібно, щоб хтось намагався вам розповісти щось про це, вам відомі всі входи та виходи. Саме так, усякий гріх, ви все знаєте про це. Не потрібно, щоб хтось розповідав вам про те, як красти; ви знаєте це. Не потрібно, щоб хтось розповідав вам про те, як проклинати; ви знаєте це. Не потрібно, щоб хтось розповідав вам про те, як чинити всі ці злі речі, бо все це розвішано повсюди на кожному стовпі.

61 Але, пам'ятайте, ви, люди, котрі Християни, ви перетнули кордон. Ви ввійшли до іншої Країни. Вас народжено згори. Ви в цій Країні, Небесній Країні. Ви в обіцяній Країні.

62 У вас є очі, ви знаєте всі ваші дороги. О-о, авжеж. Ви знаєте, що—що, ви знаєте, з якої карти розпочати. Ви розумієтеся на грі в кістки, коли кидати, що це означає і все тому подібне. Та коли справа доходить до того, щоб знати про святість та праведність та силу Божу, і як діє Святий Дух та що Він чинить, краще стійте просто за Словом, за Провідником. Розумієте? Вам раніше ніколи не доводилося проходити цією дорогою.

63 Авжеж, ти скажеш: “Я був досить-таки кмітливим, я здобув—я здобув два ступені у коледжі.” Краще забудь про це. Так, добродію.

64 “Я закінчив семінарію.” Краще забудь про це. Так. Краще стій за Провідником. Нехай Він веде тебе. Він знає шлях; ти не знаєш. Ти ще ніколи не ходив цим шляхом. “Гаразд, — скажеш ти, — вони пройшли.”

65 Поглянь, чи пройшли вони. Ісус сказав: “Ті, хто пройшли цей шлях, їх будуть супроводжувати ось такі ознаки. Моїм Ім'ям вони виганятимуть демонів, говоритимуть новими мовами; або братимуть змії чи вип'ють отруту, їм не зашкодить. Якщо вони кластимуть свої руки на хворих, ті видужають.” Більшість з них відмовляються від Цього, відкидають Це, кажуть, що Це навіть не Богонадхненно. Вони не йдуть за Провідником. Вони йдуть за штучним віровченням. Вам краще стояти просто за Словом, бо ви ще не пройшли цим шляхом, ви знаєте.

66 Але ви, що народжені згори, вас народжено в святість. Вам раніше не доводилося проходити цим шляхом. Ви про-. . . Якщо ви крокуєте цим шляхом, вам потрібно пройти через святість, бо то є нова Країна, нове Життя, нові люди.

67 Ти прийдеш до церкви і ти чуєш, як хтось підіймається та вигукує: “Слава Богові! Аллілуя!”

68 Ох, ти скажеш: “Як це так, такого в моїй церкві ніколи не робили! Я встану та піду собі геть!” Бачите? Будь обережним.

69 Стій просто за Словом, ось, нехай Провідник веде тебе. “Він допровадить вас до цілої Правди і відкриє вам все те, про що Я говорив вам. Він виявить все це вам. Він розповість вам все те, що має статися,” — правдивий Провідник. Не йди до єпископа; йди до Провідника. Не йди ні до кого, крім Провідника. Він є саме Той, Кого було послано, щоб провадити тебе. Він є саме Той, Хто виконає це. Бог подбав за Провідника для вас. Прийміть шлях, передбачений Богом.

70 Сьогодні проблема в тому, що люди, які приходять до церкви, посидять декілька хвилин, щось відбудеться, до чого вони не звикли.

71 Я був у захопленні від однієї жіночки з одної холодної формальної церкви, просто помолівся за неї. Бог уздоровить цю жіночку. Вона цього не розуміла, вона взагалі нічого не знала про це. Вона ввійшла, вона промовила, що вона не знала. Та я сказав їй:

“Заходьте та зустріньтеся зі мною.” Вона була досить-таки нерішуча та сором’язлива, але Провідник продовжував казати їй: “Іди далі.” Вона одержала це. Оце і все. Бачите, це тому що Святий Дух провадить нас до всього цього. Розумієте, у Бога є передбачений шлях.

⁷² Чи ви коли-небудь... Чи ви звертали увагу на те, як відлітають дикі гуси, як качки відлітають на південь? Авжеж, пам’ятайте, та качка народилася там десь на якомусь ставку. Вона не знає, що таке схід, північ, захід чи південь. Вона нічого не знає, окрім того ставка, розташованому десь у горах в Канаді. Вона ніколи не віддалялася від того ставка, але її було народжено ватажком. Той селезень був народжений, щоб бути ватажком. І ось, однієї ночі на верхівці гір почався сильний снігопад. Що відбувається? Подув холодний вітер. Я можу уявити собі, як він тремтить, каже: “Мамо, що це все означає?” Бачите, йому ніколи раніше не доводилося відчувати тієї холодної погоди. Він починає звертати увагу на те, що навкруги, він починає звертати увагу на краї ставка, він почав замерзати, ставок почав покриватися льодом. Він не знає, аж ось раптом... Його було народжено, щоб бути провідником цієї качиної зграї. Коли це пронизує його, він стрибне просто в середину цього ставка. Ви називайте це як хочете. Ми називаємо це надхненням, або можете назвати це, о-о, просто інстинкт, чим би це не було. Він кидається просто в середину цього ставка, піднімає вгору свого маленького дзьоба та кричить: “Га-га, га-га!” І кожна качка на ставку підпливе просто до нього. Чому? Вони знають свого ватажка, саме за його криком.

⁷³ “Коли сурма видає невиразний звук, хто ж тоді зможе приготуватися до бою?” Авжеж. Хто зможе приготуватися до бою, коли сурма видає невиразного звука?

⁷⁴ Авжеж, якщо ця маленька качка видаватиме якийсь невиразний крик, хто ж тоді стане готуватися до відльоту? Ця качка підносить вгору свого маленького дзьоба та кричить: “Га-га, га-га!” І кожна качечка підпливе до неї. “Га-га, га-га!” Ось вони. У них там буде таке свято, просто там на середині того ставка, будуть кружляти та кружляти та кружляти. Трошки пізніше він відчуває, як щось підштовхує його, він вже повинен відправлятися. Він б’є своїми маленькими крильцями та злітає з того ставка, піднімається в повітря та робить чотири чи п’ять кіл, і, настільки рівно, наскільки він здатний, прямує просто в бік Луїзіани, кожна качка просто за ним. “Га-га, га-га,” — ось він летить. Чому? Він є провідником! Амінь! Качки знають свого провідника, церква ж не знає. Авжеж, він знає, що треба робити.

⁷⁵ Погляньте на тих гусей, які прилітають з Аляски. Ось, їх завжди веде старий гусак, і ці гуси повинні дуже уважно пильнувати за цим гусаком. Вони повинні знати, про що каже цей гусак. Чи читали ви у часописі *Погляд* десь чотири роки тому, коли одного разу якийсь старий гусак не знав, що він робив, і він привів стаю гусей аж до Англії? Це так. Такого раніше ніколи не

траплялося, щоб вони прилітали до Англії. Чому? Вони взагалі не звернули увагу на свого—свого ватажка. Той старий гусак взагалі не усвідомлював, куди він летів. І ось вони опинилися там і не можуть повернутися.

⁷⁶ Ось у чому сьогодні вся справа з усіма цими гусьми, вони все ще є зграєю. Кажуть, у цьому часописі *Погляд* сказано, що ці гуси збираються зграєю та літають по Англії, але вони не знають, як повернутися. Саме ось так відбувається з деякими *гусьми*, яких я знаю. У вас є зграя, і велике довге зібрання, і є якийсь пробуджувач, який приїде та скільки-то там проповідує, однак ви не знаєте, куди ви летите. Кружляєте та кружляєте зграєю, бо у вас з'явився якийсь гусак, що веде вас на якусь деномінаційну гулянку; та не повертає назад до Божого Слова, назад до хрищення Святим Духом. І потім ми дивуємося, чому за наших днів у нас нема пробудження. Розумієте? Вам необхідно вловити цей певний Звук! Цим Звуком є сурма Євангелії, яка звіщає Добру Новину, кожне Боже Слово. Не віровчення, не деномінацію; але Біблію, Святого Духа. “Ці ознаки супроводжуватимуть тих, хто віритиме.” Розумієте? І вони прямують там по цій дорозі.

⁷⁷ Розповідають, що одного разу один старий гусак став причиною загибелі цілої зграї, намагаючися вести їх у темряві, сам не усвідомлював, куди він летів, і вони всі напорилися там на скелі, і деякі з них розбилися, вбилися на смерть. Авжеж! Їм потрібно було слухати свого певного звуку. Ця маленька качка, якщо вона вловила цей певний звук, і всі це знають, у них там невеличке спільне свято, і вони відлітають на південь. Навіщо вони летять туди? Там не холодно.

⁷⁸ Ось, якщо Бог дає качці достатньо розуму, щоб знати, як уникнути холодів, який же розум Він повинен дати церкві? Коли качка може робити це, підкоряючися інстинкту, як же тоді щодо Святого Духа в церкві? Він має вивести нас зі всіх старих формальностей та віровчень та всього цього у славетне, чудове хрищення Святим Духом. Він принесе чесноту, пізнання, терпеливість, благочестя і Святий Дух. Це саме те, до чого вестиме правдивий Провідник, бо Він не звіщатиме нічого, крім Євангелії, тільки Боже Слово. Звичайно, вам потрібен Провідник!

⁷⁹ Коли, мудреці, вони нічого не знали про Бога. Вони були—вони були чарівниками, чаклунами. Вони були з народів сходу. Ви знаєте, в Біблії сказано: “Ми бачили Його Зірку на Сході, йдемо вклонитися Йому.” Вони були з заходу, вони поглянули на схід та побачили Його Зірку. . . тобто, поглянули на захід, вони були на Сході. Ми були на Сході, і побачили Його Зірку на заході. Розумієте? “Ми бачили Його Зірку на Сході.” І, бачите, вони були на Сході. “Коли ми були на Сході, ми бачили Його Зірку, і ми прийшли вклонитися Йому.”

⁸⁰ Я можу уявити собі, бачачи, як ті добродії збираються в дорогу. Я можу уявити, як одна з їхніх дружин сказала до нього, сказала: “Скажи-но, ти все взяв у дорогу, але де ж твій компас?”

Він сказав: “Цього разу мені—мені не потрібен буде компас.”

81 Сказала: “Як же ти збираєшся переходити через гори?” Пам’ятайте, їм потрібно було перетнути річку Тигр і пройти через рівнину, і, о-о, в них була дворічна подорож на верблюдах. Як вони збиралися здійснити її? Сказала: “Як же так, ти навіть не береш компаса.”

Сказав: “Ні.”

“Як же ти підеш?”

82 “Я піду по шляху, передбаченому Богом. Ось там та Зірка допровадить мене до того Царя.” Ось так.

83 “Ми побачили Його Зірку на Сході і йшли за Нею увесь цей шлях на захід аж досюди, щоб вклонитися Йому. Де Він?” Вони йшли шляхом, який був передбачений Богом. Якийсь час ось там вони були поневолені якоюсь купкою віровчень. Вони прийшли до Єрусалиму і стали ходити туди й сюди по вулиці, ось ці добре вдягнені люди, питаючи: “Де Він? Де Він народився — Юдейський Цар?” Авжеж, то була столиця, то був Єрусалим. Звичайно ж, велика церква повинна була щось знати про Це. “Де Він? Де Він народився — Юдейський Цар? Ми побачили Його Зірку на Сході, ми прийшли вклонитися Йому. Де Він?”

84 Еге ж, вони пішли до пастора *Такого-то* та до першосвященника *Такого-то*, ніхто з них нічого про Це не знав. “О-о, тут Дехто народився — Юдейський Цар, де Він?” Вони не знали.

85 Але там, на схилі пагорба, там була групка пастухів, просто перебували там якийсь час, так, добродію, бо вони прийшли шляхом, який приготував Бог.

86 Отож, вони зупинилися там, і він одразу промовив: “Ось що я вам скажу, що ми повинні зробити, нам потрібно скликати раду.” Отож, вони кликали Раду Синедріона, і—і стали мізкувати, чи чули вони що-небудь про Це. “Ні, нам нічого про Це не відомо.”

87 Те ж саме й сьогодні. Їм нічого не відомо про цього Провідника, про цього Святого Духа, який уздоровлює, наповняє, спасає, знову приходить. Цей Провідник, який розповів нам про все те, що сталося, ми тепер просто посеред цього. Розпізнавач думок серця; вони нічого не знають про Нього, вони називають Його телепатією або чимось таким. Вони не знають, що сказати про Нього.

88 Отже, ви бачите, ті мудреці, доки... Пам’ятаєте, коли вони ввійшли до Єрусалиму, Зірка зникла. І доки ви шукатимете того, щоб віровчення чи якийсь деномінаційний муж вели вас до Бога, ви залишитеся без Божої допомоги. Та коли їм все це набридло та надокучило, та залишили їх, залишили всі віровчення та деномінації тих юдеїв та вийшли з Єрусалиму, ось тоді ця Зіренка з’явилася знову, і вони наповнилися невимовно сильною радістю. Вони знову узріли Провідника! О-о, як же це, потрапити до якоїсь старої холодної формальної церкви, потім знову

повернутися в добру полум'яну церкву, бачити, як веде Провідник, наскільки це відрізняється! Авжеж — “Ми бачили Його Зірку на Сході і прийшли вклонитися Йому.”

⁸⁹ Ісус Навин промовив до них: “Тепер крокуйте просто за Ковчегом, бо вам ще ніколи не доводилося проходити цим шляхом.” Бог не дозволить, щоб цей Ковчег відхилився кудись від правильного шляху. Кожен йшов за Ним, і Він пішов просто через Йордан.

⁹⁰ Так само й сьогодні, Святим Духом. Так, добродію. Єдине, що нам відомо, чи це Святий Дух чи ні, ми бачимо це про... Його проявлення, проявлення, що підтверджують Боже Слово.

⁹¹ Ось, нещодавно, в одній групі братів була кров та олія, і це все гаразд, якщо вони хочуть робити це таким чином. Я... Для мене це не підтвердження. Писання є підтвердженням, розумієте, до тих пір, поки це підтверджує, що сказав був Бог, з цим все гаразд. Вони сказали: “Ось що є підставою того, що ти отримав Святого Духа — в тебе на руці з'являється олія.” Ось, я—я не можу з цим погодитися. Розумієте? Ні, я не вірю, що олія має до цього якесь відношення. І якщо ця кров принесе uzдоровлення та спасіння, що ж тоді сталося з Кров'ю Ісуса Христа? Якщо ця олія uzдоровлює, як же тоді з Його ранами? Розумієте? Розумієте?

⁹² Я хочу, щоб прийшов Провідник, який приведе вас до Правди Слова, ось тоді вже ви знаєте, що ви націлені правильно, і ви готові до останнього відліку. Це так, приготування до відльоту. Так, добродію. Авжеж, бо чому? Провідник є саме Той, Хто здійснює це.

⁹³ В мене тут є одне місце Писання, я вже виклав ці місця Писання, та я хочу прочитати оце. Це Друге Петра, 1-ий розділ, 21-ий вірш.

Бо...ніколи за старих часів пророцтво не було проголошене з волі людини; лише через святих Божих людей, які були ведені Святим Духом.

⁹⁴ Як приходило пророцтво? Не за людським бажанням, деномінаційними віровченнями; але за Божою волею, коли святі мужі були ведені Святим Духом. Він завжди був Божим Провідником. То був Святий Дух, Який перебував у тому Полум'яному Стовпі, то був Святий Дух, будь-хто знає, що то був Христос. Мойсей залишив Єгипет, вважав Христову наругу за більше багатство, аніж те, що було в Єгипті. Сам Христос був Ним! Авжеж, коли вони стояли там і казали: “Гаразд, Ти кажеш, що Ти... Як це так, Тобі ще не виповнилося й п'ятидесяти років, а кажеш, що Ти бачив Авраама?”

⁹⁵ Він сказав: “Ще до того, як був Авраам, Я Є.” Я Є був Тим, Хто зустрів Мойсея у Полум'яному Стовпі в палаючому куші. Так, добродію. Він був Богом. Який став тілом. Не якесь там третя особа; та ж сама Особа в іншому служінні. Не три боги; три служіння одного Бога. Цілком точно.

⁹⁶ Гаразд, тепер, Писання. Завжди, коли Бог забезпечує, Він забезпечує кращим. Коли Бог забезпечував шлях, щоб зміцнити Свою церкву, Він забезпечив кращим. Коли Він дав Адаму та Єві, у Еденському садку, що Він дав їм — так це Його Слово. “Стійте просто за цим Словом, і ви будете в безпеці. Та якщо ви вийдете з Нього, в день, коли ви скуштуєте, того дня ви помрете.” Бог ніколи не змінював Своєї стратегії. Та й сатана ніколи не змінював своєї; як він увійшов у Адама та Єву, така він входить у них і сьогодні. Як? Через намагання помізкувати над Цим. “Авжеж, це відповідає здоровому глуздові, що Бог цього не зробить. О-о, Бог сказав, — промовив сатана, — та, звичайно, святий Бог не зробить цього.” Він неодмінно це зробить, тому що Він сказав, що Він так зробить!

⁹⁷ І це те, що сьогодні говорять люди: “Ну ж бо, почекайте-но лишень! Ви не вірите, якщо я відвідую церкву та я плачу свої десятини, і я роблю ось *це* та *інше*, то що тоді, Бог мене прожене?” Коли людина не народиться згори, вона навіть не зрозуміє Царства Божого! Бачите? Ніяких відмовок! “Як же це так, бідний старий, бідна стара, така добра душа.” Єдиний шлях, яким вони зможуть побачити Бога — це народившись згори. Це і все. Мене не обходить, наскільки мала, наскільки стара, наскільки молода, що вони були зробили, як багато вони відвідували церкву, як багато деномінацій вони знають, як багато віровчень вони могли декламувати. Вам необхідно народитися згори, інакше ви навіть не стоїте на фундаменті, щоб починати. Саме так.

⁹⁸ Отож, вам зрозуміло, вам потрібен Провідник. Він вестиме вас до Правди, а Правдою є Слово. Він провадитиме вас. І так було завжди. Богу ніколи нічого не потрібно міняти, тому що Він необмежений, і Він знає, як краще. Він всюдисутній, Він всевідаючий, Він—Він — все. Це саме так, Бог є саме таким, отож Йому не потрібно щось міняти. Гаразд.

⁹⁹ Він є Підтверджувачем того шляху, яким Він вас веде. Святий Дух, Провідник є Підтверджувачем того ж самого Слова, якому Він навчає. Ось, Лука був ведений Провідником, коли сказав: “Ідіть по всьому світу, проповідуйте Євангелію кожному створінню. Той, хто віритиме та охреститься — буде спасений, той же, хто не віритиме — буде засуджений. І оці ось ознаки супроводжуватимуть тих, хто віритиме; у Моє Ім’я виганятимуть демонів, говоритимуть новими мовами, братимуть змії, коли вип’ють отруту, то їм не зашкодить, покладуть руки на хворих, і вони видужають.” І в Біблії сказано, що: “Вони пішли повсюди, — проваджені Провідником, ви знаєте, — проповідували Слово, з ознаками, що супроводжували.” Що це було? Провідник підтверджував, що То була Правда!

¹⁰⁰ То була Божя політика. Саме ось таким чином воно було встановлено. Це Його програма; Він не може відступити від неї; тому що Він є необмеженим. Амінь. Він не може відступити від неї; Він є Бог. Я можу змінитися; я людина. Ви можете змінитися;

ви, чоловік або жінка. Але Бог не може змінитися. Я обмежений; я можу допуститися помилок та сказати щось не так, всі з нас можуть. Але Бог не може, Він є Бог. Його перше рішення є досконалим. Те, як Бог діє на сцені, таким самим чином Він повинен діяти кожного разу. Якщо Його покликали на сцену, щоб спасти грішника, Він спасає його на одній-єдиній підставі. Наступного разу, коли приходить грішник, Він має діяти таким самим чином, в інакшому разі Він діяв неправильно, коли діяв за першого разу. Амінь. Я люблю Його. Я знаю, що це Правда.

¹⁰¹ Мені п'ятдесят три роки, проповідував Євангелію тут вже тридцять три з половиною роки, я ніколи не бачив, щоб Вона підвела. Я бачив, як Її було перевірено сім разів по всьому світу, серед всіляких релігій та всього іншого, перед більше ніж півмільйоном за один раз, і Вона жодного разу не підвела. Я не говорю з якоїсь книжки, я говорю з особистого досвіду, що я знаю, що Бог стоїть за Своє Слово та шанує Його. Отож, якщо у вас є якесь віровчення, краще дивіться на це. Але Святий Дух підтримає Боже Слово.

¹⁰² У Євангелії від Івана, 1-й розділ та 1-й вірш, він сказав: “Він є Слово. Він є Провідник. Споконвіку було Слово, Слово в Бога було, і Слово було Бог. І Слово стало тілом та перебувало серед нас.” Подумати тільки!

¹⁰³ Петро був ведений сказати, у Діях 2:38, як прийняти Святого Духа, він сказав: “Покайтеся, кожен з вас, потім будьте охрищені в Ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і потім Провідник вестиме вас далі.” Так, ось що потрібно зробити. По-перше, покайтеся у ваших гріхах, у вашому невірстві, в тому, що ви не вірили в це. Покайтеся, і потім будьте охрищені, і потім Провідник вестиме вас далі. Бачите, це ваш обов'язок. Ваш обов'язок — покаятися. Ваш обов'язок — бути охрищеним. Потім це вже обов'язок Провідника — вести тебе далі, вести тебе від чесноти до пізнання, до стримання, до терпеливості, до благочестя та до братерської любові, і Святий Дух запечатує тебе. Бачите? Тоді ти являєш собою повний образ Божий, справжній муж Божий, справжня жінка Божа, заякорені у Христі. Я люблю це — заякорені у Христі.

¹⁰⁴ Авжеж, Марко був ведений Святим Духом, коли писав Марка 16, звичайно.

¹⁰⁵ Іван був ведений, коли він писав Об'явлення. Він був ведений Провідником. Він також був ведений Провідником, коли сказав: “Хто відніме одне Слово від Цього або додасть одне Слово до Цього, він буде віднятий, його частка, з Книги Життя.”

¹⁰⁶ Ось, як же ти збираєшся замінити Слово Боже чимось, і все ж таки кажеш, що тебе ведено Святим Духом? Безглуздо, хіба не так? Авжеж, добродію. Це безглуздя.

¹⁰⁷ Він був моїм Провідником упродовж життя. Він привів мене до Життя. Він був Тим, Хто привів мене до Життя, і Він є моє

Життя. Без Нього в мене нема Життя. Без Нього я нічого іншого не хочу. Він є моє цілковите Все-у-Всьому. В години моєї скрути, Він стоїть поруч зі мною. Вчора Він благословляв мене, сьогодні те ж саме. На що я можу розраховувати? На того самого навіки, хвала Його Йменню! Амінь. Так, добродію. Він обіцяв це. Він виконає це. Він — моє Життя, Він — мій Провідник, Все-у-Всьому. Я довіряв Йому. У мене були певні важкі випробування. Я покладаюся на Нього, куди б я не йшов. Я хочу, щоб ви робили це. Якщо ви йдете прати, ви, жінко, покладайтеся на Нього. Якщо ви йдете в місто, покладайтеся на Нього.

¹⁰⁸ Одного разу в мене було таке, коли я думав, що я досить-таки добрий лісничий, ви знаєте, стільки полював. Я думав: “Я просто бездоганно надійний, ніхто не... Мене не заплутаєш. Моя мама наполовину індіанка, і мені це подобалося. О-о, подумати тільки! Мене не заплутаєш в лісах, я знаю, де я.”

¹⁰⁹ І... мій медовий місяць, я начебто як трошки ‘зрізав’ за рахунок дружини, я сказав їй: “Ти знаєш, люба, для нас непогано було б одружитися двадцять третього жовтня.” Бо, саме тоді Господь наказав мені це зробити.

¹¹⁰ І я подумав: “Отож, невеличкий медовий місяць! Я заощадив собі грошей, і я візьму її до Ніагарського водопадку, і поїдемо на Адірондек і влаштуємо невеличке полювання.” Розумієте? Отож, я взяв її та Біллі, він був тоді ще зовсім малий. І ось, я повинен був узяти її на медовий місяць, і це була поїздка на полювання, також, ви розумієте. Отож—отож, я подумав, що це було б непогано, вчинити так. І тому я взяв її туди, і... .

¹¹¹ Я написав містерові Дентону, лісничому. І ми збиралися піднятися на гору Гаррікен. І я сказав: “Містере Дентон, я збираюся приїхати, я хочу цієї осені разом з тобою вполювати ведмедя.”

¹¹² І він сказав: “Гаразд, Біллі, приїжджай туди.” Отож, він сказав: “Я буду там ось такого-то числа.” Ну а, жінка і я приїхали на день раніше, та Біллі, і тому хатинку було замкнено, і там в лісі був невеличкий хлів.

¹¹³ Там де, Брат Фред Сотман та я їздили нещодавно та стояли там. Святий Дух, я бачив, як Він стояв там, те жовте Світло рухалося навколо куца, і Фред стояв якраз там. Він сказав: “Відійди вбік, Я хочу говорити з тобою. Завтра, — сказав, — будь обережний, на тебе приготували пастку.” Сказав: “Пильнуй!” Чи це правда, Брате Фред? І я пішов та розповів сотням людей того вечора, там у Вермонті, я сказав: “На мене наставлено пастку; я збираюся побачити це. Я не знаю, де саме.” І наступного ж вечора, це сталося, там воно було. Сказав: “Це і є та пастка, яку наставлено.” Так, добродію. Але Святий Дух провадив мене в тому, що треба робити. І, о-о, подумати тільки, це було саме так! О-о, багато хто з вас знає, що це було. В мене нема часу, щоб розповісти це.

114 Але влаштувавшись там на тому місці того разу, якраз того дня почало холоднішати. Містер Дентон повинен був приїхати наступного дня, я сказав: “Ти знаєш, любя, було б непогано, якби я вполював великого оленя, щоб привезти додому.” Я сказав: “Ми... Мені довелося заощадити ці гроші, і ми тільки-но одружилися.” І я сказав: “Якщо я сьогодні трошки пополюю, у нас на зиму буде м'ясо.”

115 І вона сказала: “Гаразд, іди, Біллі.” Сказала: “Ось, ти пам'ятай, що я ніколи не була в цих лісах,” — вона сказала. Вона була за двадцять п'ять миль у горах, ви розумієте, і вона сказала: “Я нічого не знаю про це.”

116 І вона сказала, отож я... І я сказав: “Гаразд, тепер, ти пам'ятаєш, два роки тому я вбив тих трьох ведмедів. Це було якраз он там, за вершиною гори.” І я сказав: “Ось, я роздобуду великого оленя, і ми роздобудемо ведмедя, — і я сказав, — у нас буде м'ясо на зиму.” Ось, це звучало дуже непогано, ви знаєте. (І ми назбирали ожини, і дістали собі вугілля на ту—на ту зиму; і Біллі тоді продавав її, а Меда та я назбирали її увечері, після того, як я прийшов зі свого патрулювання.) Отож, потім я—я сказав: “Гаразд, я візьму свою рушницю, я піду туди.” Я сказав: “Тут стільки оленів, одного я знайду.” І я сказав: “Ти знаєш, — я сказав, — я роздобуду його.” І я сказав: “Ми... Я скоро повернуся.”

Вона сказала: “Гаразд.”

117 Отож, коли я вирушив, це була начебто низина. І будь-хто з вас, хто з Нью-Гемпшира, і там у Новій Англії, знає, що це значить, коли осідає туман, або десь у іншому місці в горах, ти не знаєш, де ти знаходишся. І все. Ти не бачиш свою руку перед собою. Отож тоді я почав спускатися через невеличку просіку, спустився, перетнув гірський хребет та став підніматися. І я помітив пантеру, як ви називаєте її в цій частині країни. На Заході ми називаємо її кугуаром. Її називають, там, гірською левицею. Це одна й та сама тварина. Це пума — ось хто це насправді. Та ж сама кішка, довжиною близько дев'яти футів, вагою приблизно сто п'ятдесят-двісті фунтів. Вона перебігла дорогу, і я швидко підкинув рушницю, але недостатньо швидко, щоб підстрелити її.

118 І от, я прослизнув через пагорб, переслідуючи цього кугуара, слідкуючи за листями, де він пройшов, ви знаєте. Я міг чути його. В нього чотири лапи. Я знав, що це звір не з двома лапами, в нього чотири лапи. І я знав, що то був не олень, бо олень тупотить. А цей прокрадався нечутно, кішка, ви знаєте, ось так. А ведмедь, коли він іде, то іде перевальцем. І тому я знав, що то мав бути кугуар. І він знаходився за колодою, і я не бачив його, доки він не промайнув переді мною, він зник.

119 І я слідував за тим, як він ворухив листя, ви знаєте, піднявся на вершину гори, і спустився вниз, і я не звертав уваги на те, що ввесь час насувалася та хмара, ви знаєте, туман осідав. Я прямував далі, перейшов через величезну долину та підійшов до

Велетнів, йдучи за тим кугуаром. Я думав: “Скоро я його впіймаю.” Я виглядав якесь місце, і я перебігав на височину, і окидав поглядом все навкруги ось так, придивлявся, чи не побачу я його; дуже уважно прислухався, і спускався, знову прослизав униз. Можна було чути, як тріщать кусты далеко попереду мене, коли йшов. Розумієте, тоді він почав стрибати по деревам, щоб я не зміг переслідувати його. Розумієте, він хитрий, застрибнув на дерева і стрибав собі з одного дерева на інше. Він знав, що я неспроможний переслідувати його там. О-о, я подумав: “О-о, хай собі!”

¹²⁰ І я вирушив назад через каньон, і я відчув запах ведмедя, старого ведмедя-самця. Я подумав: “Я зараз роздобуду його, хлопче, це непогано!” Я знову відчув запах, і я пройшов ще трохи далі, і я шукав хоч якого-небудь знаку. Я не міг нічого запримітити; розвернувся, і почав спускатися з іншого боку гори. І потім я став помічати, що почав насуватися туман. І я знову відчув запах, він був десь у повітрі. Я сказав: “Ні. Ось, що відбулося, вітер дув ось у цьому напрямку, а запах ведмедя я відчув звідти, і я все обійшов, і ось вітер дує в іншому напрямку. Отож, мені треба піти туди, де я вперше відчув ведмедя, і почати звідти.”

¹²¹ І на зворотньому шляху, я окинув поглядом каньон, я побачив, як кущі поворухнулися. І коли я побачив це, прошмигнуло щось темне. Я подумав: “Ось він.” Я зарядив патрона у рушницю, швидко, і завмер. І, коли я це зробив, з'явився великий олень, здоровенний. Я подумав: “Це саме те, що мені потрібно, в будь-якому разі.” Вистрілив у оленя.

¹²² Я подумав: “Гаразд!” Я не помітив, що було вже щось начебто... Якийсь час я обробляв його, поглянув... Я обтер свої руки та підлагодив свого ножа, сховав його. І я подумав: “Хвала Богові! Дякую Тобі, Господи Ісусе, Ти забезпечив мене на зиму м'ясом. Хвала нехай буде Богові!” І я взяв свою рушницю. Я подумав: “Назад я піду каньоном ось тут.” Я сказав: “Дивись-но, хлопче, насувається буря. Краще мені забратися звідси та піти туди до Меди та них.” Я сказав: “Мені треба поспішати.”

¹²³ Я вирушив вгору по каньйону, розстібнув свою велику червону куртку, і я біг вгору по каньйону ось так, навколо. Перше, я думав: “О-о, де я звернув?” Вітер страшно підсилювався, дерева хиталися. Я думав: “Де я звернув?” Я кружляв. Я—я знав, що мені треба було просто до гори Гаррікен. Але якось я зупинився, я весь упрів, я подумав: “В чому тут справа? Я їду вже півгодини або три чверті години, і я ніяк не можу знайти те місце, де я звернув.” Я поглянув вгору, і ось висить мій олень. Я повернувся на те ж саме місце. Я подумав: “Так, що ж мені робити?”

¹²⁴ Що ж, я знову пішов. Я подумав: “Цього разу мені це вдасться, я просто не помітив.” Я слідував за кожним рухом повсюди, пильнуючи. Я продовжував шукати, шукати, шукати. Ті

хмари насувалися, я знав, що насувається заметіль, туман опускається, і тоді я почав звертати увагу. Я подумав: “Я пройду ще трошки далі,” — ішов далі, далі, далі, далі, далі, далі, далі. І я подумав: “Так, це дивно, я вже начебто був на цьому місці.” І я подивився, і ось висить мій олень. Розумієте?

125 Ви знаєте, де я блукав? Індіанці називають це “дорога смерті.” Розумієте, ти ходиш по колу, кружляєш і кружляєш. Авжеж, я думав, що я був занадто досвідченим провідником, щоб загубитися. Розумієте, мені не потрібно було розповідати про ліса, я знав дорогу. Розумієте?

126 І я знову вирушив вперед. Я сказав: “Я не можу зробити цієї помилки.” І я повернувся знову.

127 Я трошки піднявся каньоном, потім налетів вітер. О-о, подумати тільки, повсюди сніг! Майже стемніло. І я знав, що Меда б померла цієї ночі у хащах, вона не знала, як подбати про себе. А Біллі було всього-навсього близько чотирьох років, трьох років, ще зовсім малий. І я подумав: “Що вони робитимуть?” Ось, я пройшов далі і я напоровся на якийсь мох, я подумав: “Я знаходжуся десь на рівнині, та я нічого не бачу, все в тумані.” Тепер я ходив навколо.

128 Звичайно, я знаходив собі якесь місце та й сидів там, якщо зі мною був хто-небудь. Я сидів собі та перечікував, поки завірюха скінчиться, день чи два, і виходив. Відрізав собі шмат оленятини. . . закидав на спину, та й ішов собі, їв, та забував про це. Але ти не можеш робити цього, і твоя жінка та дитя лежать там у лісах, помираючи. Розумієте?

129 Отож, я почав думати: “Що мені робити?” Отже, я пройшов трохи далі. І я подумав: “Зачекай-но. Коли я переходив цією першою долиною, вітер дув мені в обличчя, отож, я маю іти ось сюди. Мені потрібно іти ось в цьому напрямку.” І я блукав серед Велетнів, та я не знав, де я знаходився. Я сказав: “О-о!” Я почав нервуватися. І я подумав: “Зачекай-но хвилину, Біллі, ти не забував,” — намагаючись одурити себе. Ти не зможеш обдурити це. Ні, ні. Те внутрішнє сумління говорить тобі, що ти неправий.

130 О-о, ти—ти намагаєшся говорити: “О-о, я спасений, я відвідую церкву.” Не переймайся, почекай, поки прийде смерть, і ти знатимеш, що це зовсім інше. Твоє сумління говорить тобі. Щось всередині тебе каже тобі, що ти неправий. Розумієш? Ти знаєш, що якщо ти помреш, то ти не зможеш зустрітися зі святим Богом. Як ми бачили Його минулого вечора, навіть святим Анголам потрібно було закривати свої обличчя, щоб стояти перед Ним. Як же ти думаєш встояти, коли ти не перебуваєш під покровом Крові Ісуса Христа?

131 Я подумав: “О-о, я зроблю це.” Я вирушив. І я помітив, що я Щось чую. Тоді я почав нервуватися. І я подумав: “Ось, якщо я робитиму це, я втрачу самовладання.” Саме це звичайно і відбувається з людиною, яка заблукала — вона втрачає

самовладання в лісах. Потім вона бере рушницю, стріляється; або падає до рову, ламає собі ногу і лежить там, вона там помирає. Отож, я подумав: “Що мені робити?” Отож, я почав іти далі.

132 І я постійно чув, як Щось говорило: “Я — своєчасна Допомога в час скрути.” Та я просто йшов далі.

133 Я подумав: “Зараз, я знаю, що я вже починаю потроху відключатися, мені чується, як якийсь голос говорить до мене.” Я йшов далі. І: “ф’ю-ю, ф’ю-ю, ф’ю-ю” — насвистуючи собі, ви розумієте. Я подумав: “Ну, я не заблукав. Ти знаєш, де ти знаходишся, хлопче! Що з тобою таке? Ти не можеш заблукати. Ти—ти занадто вправний мисливець, ти не можеш заблукати.” Самохвальство, ви розумієте, одурити себе цим.

134 Ти не можеш обдурити це. Ось *тут* всередині є невеличке коліщатко, яке крутиться, кажучи: “Хлопче, ти заблукав, і ти знаєш, що це так. Бачиш, ти заблукав.”

135 Я продовжував рухатися далі. “О-о, я не заблукав! Зі мною все буде гаразд. Я знайду дорогу звідси.” Все почало виглядати забавно, вітер зтих. Почав падати сніг, дрібний сніжок, ми називаємо це “слабкий сніжок.” І я подумав про жінку та дитя. Я не. . . Я подумав: “О-о, як же!”

136 Аж раптом я почув Це знову, промовило: “Я — своєчасна Допомога в час скрути.” І я тоді вже був служителем Євангелії, проповідував просто тут у skinії.

137 Отож, я подумав: “Гаразд, що ж мені робити?” Я зупинився, озирнувся, і все навколо вже було в тумані. Я. . . Це був кінець. Нічого вже не можна було зробити. Я подумав: “О-о, що мені робити?” Я подумав: “Господи, я негідний жити, в мене занадто багато було самовпевненості. Я думав, що я мисливець, але виявилося, що це не так.”

138 І, брате, я завжди покладався на Нього. Стрільба, я досяг там рекордів. І я рибалка, я невмілий рибалка, та я завжди покладався на Нього. Стрільці, я невірний стрілець, та Він дозволив мені поставити світові рекорди в цьому. Бачите? Підстрелив оленя за сімсот-вісімсот ярдів. Підстрелив тридцять п’ять голів дичини, без промаху. Просто почитайте про це де-небудь, якщо ви можете. Розумієте? Це не я, це Він. Я покладався на Нього.

Я стояв там, я думав: “Що мені робити? Що мені робити?”

139 Я продовжував. . . Це підходило все ближче, ближче: “Я — своєчасна Допомога в час скрути, своєчасна Допомога.”

140 Я подумав: “Чи то не Бог звертається до мене?” Я зняв свого капелюха. В мене був мій робочий капелюх, з червоною хустинкою. Я поклав його додолу. Зняв свою куртку, вона була вогию. І я поклав свою куртку додолу, притулив свою рушницю до дерева. Я сказав: “Небесний Батьку, я збентежений, я чую, що до мене промовляє якийсь голос. Це Ти?” Я сказав: “Господи, я маю признатися Тобі, що я ніякий не мисливець. Я ніяк не, я—я не

можу знайти дороги. Ти повинен допомогти мені. Я недостойний жити, і робити те, що я наробив, прийхав сюди і думав, що я знаю про це занадто багато, щоб коли-небудь заблукати. Ти мені потрібен, Господи. Моя дружина хороша жінка. Моя дитина, мій маленький хлопчик, його мати померла, і вона намагається бути йому матір'ю, і я тільки-но одружився з нею. І вона тут, дитина, там в лісі, вони обоє помруть цієї ночі. Той вітер, буде десять градусів нижче нуля, і вони не знають, як вижити. Вони помруть вночі. Не дозволь їм померти, Боже. Приведи мене до них, щоб я міг бачити, що вони не помруть. Я заблукав! Я заблукав, Боже! Я—я не можу знайти дороги. Чи не допоможеш Ти мені, будь ласка? І вибач мені за мою власну самовпевненість! Без Тебе я нічого не можу, Ти мій Провідник. Допоможи мені, Боже.”

141 Я підвівся, і я сказав: “Аміль.” Підняв свою хустинку, свою куртку, підняв її; надів свого капелюха; підняв свою рушницю. Я сказав: “Тепер я спрямую себе по найкращій дорозі, яку тільки знаю, по тому, що найкраще в моєму розумінні; і я піду простим шляхом, бо я десь звертаю на коло, сам не знаючи, де саме. Але я піду тим шляхом, який Ти мені вкажеш, Господь Бог, мій Провідник.”

142 Я почав іти *цим* шляхом. Я сказав: “Ось він, і я маю змусити себе повірити в це. Я піду в *цьому* напрямку. Я піду просто в *цьому* напрямку. Я не ухилятимуся, я піду в *цьому* напрямку. Я знаю, що я правий. Я піду в *цьому* напрямку.” Якби я йшов тією дорогою, то я дійшов би аж до Канади. Розумієте?

143 Саме тоді я відчув, як Щось торкнулося мого плеча, рука, здалося, неначе то людська рука, настільки швидко, що я озирнувся, щоб поглянути. Там нікого не було. Я подумав: “Що це було?” Ось переді мною лежить Біблія. Бог, мій Провідник та Суддя, стоїть тут. Я поглянув просто вгору. І якраз в *цьому* напрямку, той туман якраз розсіявся, що я зміг побачити башту на верхівці гори Гаррікен. Прямуючи просто від неї, за всіма своїми мисливськими здібностями, я віддалявся від неї, тоді вже наступив пізній вечір. Я швидко повернувся, спрямовуючи себе ось *сюди*. Я притримував свого капелюха та підняв угору свої руки, я сказав: “Веди мене туди, Боже, Ти мій Провідник.”

144 Я вирушив. Мені потрібно було пройти просто до круч, ставало все пізніше. Потім стемніло. Переді мною стридали олені та інше. Я не міг думати ні про що, крім як триматися одного шляху, просто до цієї гори.

145 І я знав, якби я зміг дістатися башти, містер Дентон та я... Я допомагав прокладати кабель тієї весни. Ми прикріпляли телефонний дріт від гори Гаррікен, по всьому шляху вниз, на три з половиною або чотири милі, просто до табору. І туди вела невеличка стежка, але, засніжено, стежку знайти неможливо. Розумієте? І дув вітер, та інше, було темно, та заметіль, та, ось, неможливо було визначити, де ти. Ось, єдине, що я знав, що треба

робити, після того, як вже стемніло, і я не знав. . . Я знав, що я прямував одним шляхом, і просто до гори. Тому що мені треба було піднятися на гору, а башта стояла якраз на верхівці гори, і, щоб дістатися туди, мені треба було подолати приблизно шість миль. Просто подумайте, цей туман розійшовся, шість миль, лише одне прояснення, таке, що я зміг побачити її!

¹⁴⁶ І потім я—я взяв свою рушницю в *цю* руку, і тримав *оцю* піднятою вгору, бо ось так я прикріплював цей—цей дріт на дерева, спускаючися вниз, телефонні дроти до хатинки, щоб він міг розмовляти зі своєю жінкою, і потім дзвонити звідти, з гори. І я збирався допомогти йому прокласти це тієї осені. І я тримав свою руку піднятою ось *так*, кажучи: “О Боже, допоможи мені торкнутися цього дроту.” Йшов, і моя рука так заболіла, втомилася, що я ледве міг її тримати, і мені довелося опустити її. Та я перекинув рушницю та взяв її в *ту*; відступив на кілька кроків назад, щоб бути певним, що я не проминув його, потім підняв свою руку, почав іти, іти. Ставало пізно, темно, вітер дув. О-о, я хапався за якийсь віття, я казав: “Ось він! Ні, то не він.” О-о, це дає. . . Не дозволяй цьому видавати якийсь непевний звук.

¹⁴⁷ Незабаром, коли я вже майже був готовий здатися, моя рука на щось наторкнулася. О-о, подумати тільки! Я знайшовся, коли я загубився. Я ухопився за той дріт. Я впустив додолу свою рушницю, зняв з голови свого капелюха і став там. Я промовив: “О Боже, що то за відчуття — бути знайденим, коли тебе було загублено.” Я сказав: “Просто далі аж до кінця цього дроту, я ні в якому разі не відпущу його. Я триматимуся за цей дріт. Він приведе мене просто туди, де лежить все з того, що дороге мені на цій землі, просто туди вниз. Моя дружина та дитина, у розпачі, не знаючи, де я, не знаючи, як розпалити вогонь, не знаючи, що робити, і вітри дують, та віття ламається та падає з дерев.” Я не наслідуювався відпустити той дріт. Я тримався за той дріт, поки він не привів мене просто туди, де було все те, що є для мене дорогим на цій землі.

¹⁴⁸ То було жажливе переживання, та величне переживання, знайти шлях, як вибратися, але це ще далеко не все. Колись я був загублений у гріху. Я блукав від церкви до церкви, намагаючися знайти Щось. Я подався до Адвентистів Сьомого дня, вони сказали мені: “Додержуй Суботи, кидай їсти м’ясо.” Я пішов до Баптистської церкви, першої Баптистської церкви, він сказав: “Просто підніміся та скажи їм, що ти віриш, що Ісус Христос є Сином Божим, і я охрищу тебе, ось і все.” Це іще зовсім не все. Та одного дня, в невеличкому вугільному хліву, я підняв свої руки вгору, я ухопився за Щось; або, краще мені сказати, Щось ухопило мене. То був Рятувальний Трос, Провідник. І Він допровадив мене неушкодженим аж досюди, я не збираюся відпускати свою руку від того Дроту. Своїми руками я тримаюся за Нього. Нехай там віровчення, деномінації роблять все що захочуть, я тримаюся за Провідника. Бо все, що на землі, та все,

що на Небі, що взагалі коли-небудь для мене було дорогоцінним, перебуває при кінці цього Тросу. Він безпечно провів мене аж досюди, я поклататимуся на Нього й решту шляху. “Коли Він, Святий Дух прийде, Він попровадить вас та вестиме вас до цілої...”

149 Друзі, Він привів мене просто туди, де я знаходжуся зараз. Він зробив мене тим, чим я є зараз. Я можу з задоволенням представити Його вам. Це єдиний Провідник, про якого я щось знаю, бо тут на землі, чи Там вгорі. Він мій Провідник, коли я йду на полювання. Він мій Провідник, коли я йду рибалити. Він мій Провідник, коли я розмовляю з кимось, Він мій Провідник, коли я проповідую. Він мій Провідник, коли я сплю.

150 І коли я прийду до смерті, Він стоятиме там біля річки, Він переведе мене цим шляхом. Я не страхатимуся лиха, бо Ти зі мною. Твоє жезло і Твій посох, вони виправлятимуть мене та переведуть через річку. Помолимося.

151 Небесний Батьку, я настільки вдячний за Провідника, за Того, Хто провадить мене. О-о, іноді, Батьку, мені не чутно Його голосу поруч зі мною, я лякаюся. Я хочу, щоб Він був поруч зі мною, бо я не знаю, якого часу я перетинатиму річку. Я хочу, щоб Він був поруч зі мною. Ні в якому разі не залишай мене, Господи. Я не можу говорити, я не можу проповідувати, я не можу полювати в лісах, я не можу рибалити на березі, я не можу керувати своєю автомашиною, без Тебе я нічого не можу робити. Ти мій Провідник. Який я щасливий, говорити до цієї громади цього вечора, як Ти провадив був мене у всьому цьому, як Ти привів був мене!

152 Я розмірковував якось; не більше ніж кілька років тому, стоячи там на вулиці, і з тієї причини, що моя родина чинила зле, ніхто не хотів розмовляти зі мною. Я сумував за спілкуванням. Ніхто не хотів нічого мати зі мною спільного. Вони говорили: “Його тато самогонник.” І, Господи, бачив, що ніхто не хотів зі мною розмовляти. Та я любив людей. Але одного дня, коли я ухопився за той Дріт! Тепер я думаю, Господи, я маю зникнути та податися собі в дику місцевість, щоб трошки відпочити. Що спричинило це? Аж ніяк не особистість, не освіта; в мене нічого такого нема. Але це був Ти, Господи. Ти, Господи. Ти дозволив мені вцілити в десятку, ти дозволив мені ввіймати велику рибу, бо Ти знав, що я хотів зробити це. Ти дав мені батьків та матерів. Ти дав мені братів та сестер. Ти дав мені здоров’я. Ти дав мені дружину. Ти дав мені родину. Ти мій Провідник, Господи. Дозволь мені триматися за Твою руку, ні в якому разі не дозволь мені відпустити. Якщо одна рука втомиться, я просто переміню руку. Допоможи мені, Господи.

153 І тепер, нехай кожен тут візьметься за той же самий Рятувальний Трос, Господи, за Святого Духа, який є наше Життя, Життєдавчий запас. І нехай Він провадить нас всіх до тієї

шасливої Країни там, де вже минулася важка життєва праця, і нашу роботу на землі вже завершено, і там тоді вже більше не буде старості, не буде слабих людей, не буде більше виснажливих ночей, не буде більше плачу та молитов, не буде більше покликів до вівтаря, але ми будемо там вічно юними, більше не буде хвороби та скорботи. Там не буде більше гріха, і ми житимемо у праведності Божій у всіх прийдешніх століттях, у безперервній Вічності. Даруй це, Батьку.

¹⁵⁴ І тепер, Батьку, якщо тут сьогодні є ті, хто ніколи не тримався за цей Рятувальний Трос, нехай вони знайдуть Його просто зараз. І нехай Святий Дух, Який провадив... І я можу сказати від всього свого серця, зі своєю рукою на Твоєму Слові, Він завжди був правий. Я багато разів помилявся. Але Він правий. Нехай Він залишиться зі мною, Господи. Нехай я залишуся з Ним. І нехай інші тут, хто сьогодні не знає Його, нехай вони візьмуться за Його незмінну руку, щоб їх могло бути проваджено.

¹⁵⁵ І колись ми підійдемо до річки. Буде туманний ранок, також. Буде ревіти стародавнє море, стародавній Йордан, шалені хвилі, смерть, яка видушує з нас життя геть. Але, Боже, я—я не страхатимуся. Я все це давно впорядкував. Я просто хочу зняти шолома, як вояк, повернутися, озирнутися на стежку, щоб побачити, куди привів мене той Дріт. Окинути поглядом всю дику місцевість, якою я пройшов, та кожне перев'язане поранення від колючок, та кожную купу каміння, об яку я стукався, але тримався за Дрота. Як Ти сказав, поет сказав: “Деякі через води, деякі через потоки, деякі через важкі випробування, але всі через Кров.” І я хочу взяти Його, старого Меча, який оберігав мене всю дорогу, і вкласти Його знову в Його піхви, кликаючи: “Батьку, пошли човна цього ранку, я повертаюся додому.” Ти будеш там, Господи. Ти обіцяв це. Ти не зрадиш.

¹⁵⁶ Благослови кожного, хто сьогодні тут. І якщо вони не знають, як триматися за цього Дрота, і ніколи не торкалися Його, нехай святі руки піднімуться тепер, прагнучі руки, бажаючи руки, і торкнуться цього Рятувального Тросу, який вестиме їх до бажання їхнього серця, досконалого миру та задоволення, спокою в Христі.

¹⁵⁷ Схиливши наші голови, чи будуть тут руки, які піднімуться вгору та скажуть: “Нехай то буду я. Тримай мене за руку”? О-о, благословить вас Бог.

Коли морок вкриє путь, мій Господь, ближче
будь,
Коли смерть тіло взяти прийде;
У останньої межі мене за руку візьми,
Мій Господь, мене далі Ти веди.

¹⁵⁸ Чи підніме хто-небудь іще свою руку, скаже: “Господи, я хочу сьогодні відчувти дотик Рятувального Тросу. Я хочу відчувти,

що Христос простив мені мої гріхи, і я віднині хочу бути новим створінням”? Бог благословить вас. Чи скаже іще хто-небудь: “Дозволь мені торкнутися Тебе, Господи. Дозволь мені залишити себе”? Благословить вас Бог, сестро. “Дозволь мені забути себе та знайти це, Господи, в Тобі.” Благословить вас Бог. І благословить Бог вас. Саме так. “Дай мені залишити себе, Господи. Дай мені забути.” Благословить вас Бог, брате. “Дозволь мені...” Благословить вас Бог, сестро. “Дозволь мені просто залишити всі свої знання.” Благословить вас Бог, сестро. Не покладайтеся на штучні людські схеми. Йдіть за Провідником, Він допровадить вас до цілої Правди. “Веди мене, Господи Ісусе, веди мене.” Благословить вас Бог, отам позаду. О-о, там піднято так багато рук, прагнуть спасіння. Тепер, поки ми. . .

¹⁵⁹ Вівтар тут, неможливо зробити поклик до вівтаря, бо люди сидять тут усюди. Але Він якраз тут. Ви дійсно добре знаєте, що, коли ви підняли свою руку, щось сталося у вашому серці. Ісус промовив: “Той, хто слухає Мої Слова та вірить в Того, Хто послав Мене, має вічне Життя.” Ви саме це маєте на увазі? Тоді ось там стоїть басейн, наповнений водою. Часу для хрищення вистачить. Помолимося.

¹⁶⁰ Наш Небесний Батьку, це невеличке переривчає Послання цього вечора, хрипким голосом, Святий Дух, очевидно, вирушив. Він вирушив туди, куди Він визначив, і там є багато хто, Господи, щось п'ятнадцять або двадцять підняли свої руки, що їм потрібен Провідник. Вони усвідомлюють, що вони намагалися одурити себе. Вони намагаються говорити: “Зі мною все гаразд,” — але там далеко в глибині вони знають, що це не так. І вони бажають відчувати Тебе, Господи. Вони бажають Провідника. Вони хочуть поставити підписа. Занадто багато не буде ніколи. Вони хочуть зголоситися на цю мандрівку. Вони не знають, як дістатися туди. Ніхто не знає, як привести їх туди; лише Ти Сам. Вони приходять за Провідником, якого передбачив Бог, за Святим Духом. Вони підняли свої руки.

¹⁶¹ О Дух Святий та Провідник, злинь на них. Прости кожен гріх. Вибач їхні беззаконня. Прийми їх сьогодні до Тіла Христового, щоб вони могли відчувати потік Божого струму в цьому Дроті, який приведе їх туди до Йордану, і через Йордан до обіцяної Країни. Нехай вони твердо йдуть просто за Словом. Слово сказало: “Покайтеся, і потім будьте охрищені в Ім'я Ісуса Христа.” Нехай вони не намагаються зробити це якимось іншим способом. Нехай вони йдуть просто за Словом, бо Він є Той, Хто вестиме. Це—це і є ті сходинки, якими потрібно підійматися, аж поки ми не ухопимося за Провідника. Даруй це, Господи. Нехай вони будуть Твоїми. Вони тепер у Твоїх руках, як трофеї, ніхто не може вихопити їх. Я вірю, що Ти приймеш їх, як спасений народ. Я вірю, що вони підняли свої руки, вони не могли б зробити цього самі, коли тільки Щось не промовило б до них. Це був Ти, Святий Дух та Провідник.

¹⁶² Вони бачать, як наближається та година, імла покриває землю, великі віровчення та—та все інше об'єднуються разом, церкви об'єднуються, сходяться разом. І, о Боже, як вони вже намагаються говорити: “Всі, в кого якісь дивацтва, вони повинні будуть виїхати звідси та відправитися на Аляску.” І все те, чим вони погрожують, це для нас не новина, величний Провідник виявив нам це на стежці Слова. Ми якраз ось проходимо через цю ділянку Його.

¹⁶³ Батьку, Боже, Ти говорив сьогодні до них, і я віддаю їх зараз Тобі як трофеї Слова. В Ім'я Ісуса.

¹⁶⁴ Тепер, що лежать тут на столі, Батьку, хустинки, це для хворих, якась хвора дитина, можливо, якась мати, якась сестра, якийсь брат; навіть невеличкі шпильки приколоті на них. І я тримаю їх зараз поруч із собою. Тепер, нас навчено в Біблії, що вони знімали з Павлового тіла хустинки та пояси, і хворих людей було уздоровлено, нечисті духи виходили з людей геть. Тепер ми усвідомлюємо, Господи, що Павло був людиною, він був просто людиною. Але то було помазання Святого Духа, яке перебувало на ньому, яке благословляло хустинки, і віра, яка була в людей, що він був Твоїм апостолом. Отож, Павла було забрано від нас, але не Провідника, Він все ще тут. І, Боже, я благаю, щоб Ти поблагословив ці хустиночки, і нехай Провідник провадить їх до того місця, тиєї цілковитої віддачі.

¹⁶⁵ Нам сказано знову, що коли Ізраїль йшов за своїм Провідником, і вони підійшли до Йордану, (точніше) до Червоного моря. Якраз при виконанні своїх обов'язків їх було зупинено, і Провідник провів їх туди. Що? Щоб виявити Свою славу. І коли всі надії відійшли, тоді Бог поглянув через той Полум'яний Стовп, і навіть стародавнє мертве море злякалося та відкотилося, і там був шлях Ізраїлеві перейти до обіцяної країни.

¹⁶⁶ Справді, Господи, Ти все ще той самий Бог. Ці люди, можливо, Християни, можливо, вони вірно виконують те, що зобов'язані, але вони опинилися загнаними в куток, куди хвороба загнала їх. Поглянь нині через Кров Ісуса, щоб диявол злякався, він відступить, і Твої діти перейдуть до обіцянки міцного здоров'я. Даруй це, Батьку. Я посилаю їх від мого тіла до їхніх, в Ім'я Ісуса Христа.

¹⁶⁷ Я підношу цю громаду перед Тебе, вірою я беру їх просто до славного вітваря Божого там на Небі. Бо кожне бажання хвороби, все, що в них недоброго, все, що десь в їхніх життях неправильне, Боже, очисти їх, зроби їх Твоїми. Уздоров їх, Батьку. І нехай Сила, яка підняла Ісуса з могили, оживить їхні смертні тіла та зробить їх новими створіннями в Христі. Дай їм міцне здоров'я та силу, щоб служити Тобі.

¹⁶⁸ Згадай мене, о Господи. Я Твій слуга. Допоможи мені, який стоїть у молитовній потребі. І я благаю, щоб Святий Дух провадив нас та застосовував нас та вів нас аж до того дня, коли ми

побачимо Ісуса Христа обличчям до обличчя при Його славетному Приході, коли ми зустрінемо Його у повітрі при Схопленні. В Ім'я Христа ми прохаємо це. Амінь.

Люблю Його. . . (А ти?)
Бо Він перший полюбив мене
І викупив мені спасіння
На дереві Голгофи.

169 Отож, якщо ви не любите один одного, кого ви бачили, як же ви любитимете Того, Кого ви не бачили? Тепер, коли ми співатимемо *Люблю Його*, давайте-но зі щирістю дамо нашому сусідові рукотискання любові.

Люблю Його. . . .
[Брат Брангам обмінюється рукотисканнями з
тими, хто стоїть поруч з ним. І каже:
“Благословить тебе Бог, Брате Невілліе.”—
Ред.]
[Громада співає далі]
На дереві Голгофи.

Піднесемо свої руки до Нього.

Люблю Його, люблю Його
Бо Він перший полюбив мене
І викупив мені спасіння
На дереві Голгофи.

170 Щодо доброї пісні, чи не хотіли б ви послухати таку? Я так розумію, що в нас тут присутній один пісенний керівник-євангеліст з Індіанаполісу. Мені здається, він співає у Скинії Кедл. Це так? Гаразд, добродію. Це його служіння в Скинії Кедл. Хто пам'ятає Е. Говарда Кедла? Оце так! Божий спокій його дорогоцінній душі. Ранковий жайворонок, жінка, спів якої я любив слухати майже більше, аніж будь-чий в своєму житті, то була міссіс Кедл, співала: “Перш ніж вийти зі своєї кімнати вранці, чи подумав ти помолитися в Ім'я Христа, нашого Спасителя, щоб Він був сьогодні твоїм Захистом?”

171 Якраз навпроти по вулиці, одного ранку, у невеличкій старій двокімнатній хатинці, я піднявся, збирався піти та розпалити вогонь. Піч не хотіла розпалюватися. Та я намагався розпалити її, а вітер дмхнув, вдаривши димом мені в лице. І було холодно, і я майже замерз. І підлога геть промерзла, а я босий; намагаючися розпалити цю невеличку стару цинову піч, з невеличкою трубою на ній. І я тільки-но. . . Меда та я тільки-но одружилися. І я намагався, старі дрова були вогкими та не розпалювалися, і я сидів там, я думав: “О-о, ну що ж це таке! Я знову спробую.” Потрібно було йти на роботу, а роздмухував цю стару піч. І я дотягнувся та ввімкнув радіо, і вона почала співати: “Перш ніж вийти зі своєї кімнати вранці, чи подумав ти помолитися, — я просто так і впав на підлогу, — в Ім'я Христа, нашого Спасителя, щоб Він був сьогодні твоїм Захистом?” О-о, як мені подобається слухати цю жінку!

¹⁷² Коли я одного дня перетну річку, я вірю, що я почую міссіс Кедл, перебуваючи там. Ви знаєте, я завжди призначав на зустріч. На цьому боці річки, там знаходиться вічнозелене Дерево, ви знаєте, Дерево Життя; а на іншому боці річки, Ангольський хор співає день і ніч, бо там взагалі нема ночі, співає увесь день, розумієте. Я знайду собі місце та просто присяду собі та послухаю його. Я вірю, що почую, як міссіс Кедл співає там.

¹⁷³ Благословить Бог нашого брата. Я забув, як його ім'я. Як-як, брате? Брат Нед Вулмен зараз співатиме для вас. Брат Вулмен, радий, що ви сьогодні тут з нами. [Брат Вулмен виконує пісню *Каплиця мого серця*—Ред.]

ПРОВІДНИК UKR62-1014E

(A Guide)

Це Послання Брат Вілліам Марріон Брангам виклав у неділю ввечері 14 жовтня 1962 року в Скінні Брангама в Джефферсонвіллі, Індіана, США. Було докладено всіх зусиль для точного переносу викладеного Послання з магнітофонної плівки на папір, надруковано без скорочень і розповсюджується *безкоштовно* видавництвом “Voice Of God Recordings”.

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним пожертвам віруючих.

Український переклад вперше опубліковано у 2002 році.

©2002 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org